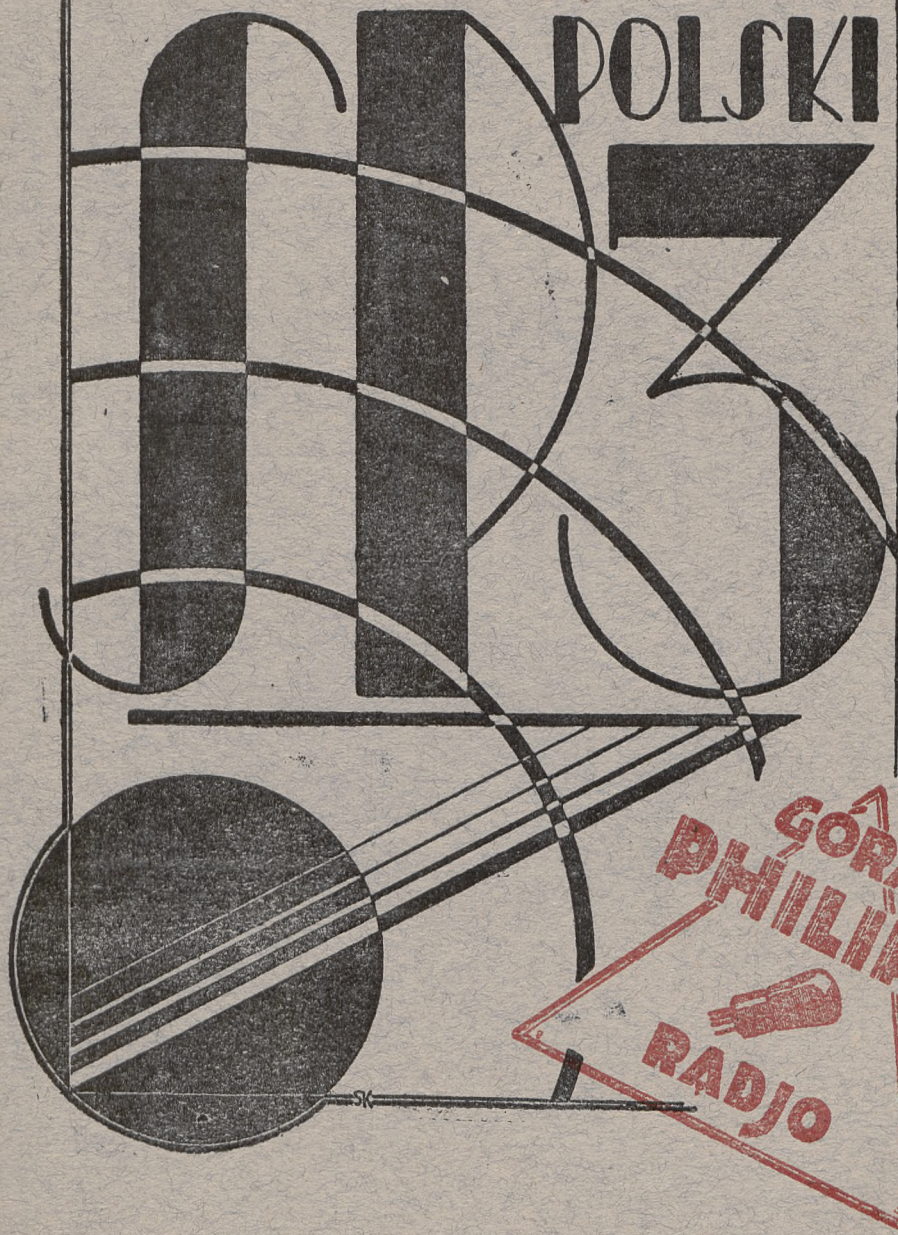

KRÓTKOFALOWIEC POLSKI

KRÓTKOFALOWIEC POLSKI

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY KRÓTKOFALARSTWU POLSKEMU
OFICJALNY ORGAN P. Z. K.

Rok II. Sierpień-Wrzesień 1930 Nr. 8-9.

Redakcja: Lwów, ul. Św. Teresy 1, 2c.
Admistracja: Lwów, ul. Sokoła 5. Tel. 21-83.

Prenumerata roczna 7 złotych — Foreign 1 \$ yearly.

Sprawozdanie

z obrad Międzynarodowego Kongresu Krótkofalowców
w Antwerpii w r. 1930.

Staraniem Krótkofalowców belgijskich. zrzeszonych w Reseau Belge zorganizowany został 1 Międzynarodowy Kongres Krótkofalowy, który odbył się w Antwerpii i trwał od 12—17 lipca r. b. Program Kongresu obejmował: 1) Omówienie rezultatów Konwencji waszyngtońskiej w odniesieniu do Krótkofalowców. 2) Praca na falach krótkich. 3) Zagadnienia rzchodzenia się fal krótkich i zanikania. 4) Reglementacja fonji i grafji.

Krytyka pracy Krótkofalowców, pomoc dla początkujących. 5) Racjonalizacja rozdziału pasem fal dla krótkofalowców. 6) Karty QSL 7) Różne przeszkody, Q.R.M. 8) Obecna sytuacja amatorstwa krótkofalowego. 9) Rezultaty i wyniki dotychczasowe w poszczególnych krajach. 10) Przygotowanie do obrony krótkofalarstwa na konferencji w Madrycie w 1932 r.

Zadaniem Kongresu było omówienie tych kwestji i sformułowanie wniosków, nadających się do zlecenia zastosowania ich w organizacjach krótkofalowych poszczególnych krajów.

—o—

Inicjatorowie Kongresu, krótkofalowcy belgijscy przedstawiają się jako organizacja wzorowa. W kraju tak małym jak Belgja (8 milionów mieszkańców) jest ich 300 zarejestrowanych. Pracują bardzo intensywnie i mogą poszczycić się znakomitemi wynikami.

Organizacja Kongresu pozostawała pod wielu względami dużo do życzenia.

Wprawdzie kongres taki, pierwszy w swoim rodzaju, niełatwo było urządzić, tem więcej, że zgłoszenia poszczególnych krajów nadchodziły z zastrzeżeniami, tak iż do ostatka trudno

było organizatorom zdać sobie sprawę ilu uczestników przybędzie na Kongres.

Nadzwyczaj różnorodny stan i organizacje krótkofalarstwa w poszczególnych krajach, przedstawiały również trudność w przygotowaniu tematów do omówienia na plenum obrad. Liczono w tym względzie na doświadczenie amerykańskie, tymczasem Amerykanie w ostatniej chwili odmówili udziału w kongresie. Na miejsce obrad obrano niefortunnie główną salę zebrań w centralnym pawilonie wystawy, zamiast zacisznego miejsca, które nadawałoby się do tego celu, kongres obradował w hałaśliwym gmachu, zalanym zewsząd muzyką różnego rodzaju.

W Kongresie poza uczestnikami belgami wzięły udział:

Anglja, Austrija, Danja, Francja, Holandja. Italja Jugosławia, Niemcy, Polska, Szwajcarja, Czechosłowacja.

Obrady po zwykłym ceremonjale otwarcia, powitania i mowach okolicznościowych, potoczyły się nie według programu lecz według schematu, który wyłonił się na pierwszym zebraniu na skutek wniosku angielskiego. — Językiem obrad był język angielski. Wogóle, można powiedzieć, iż Kongres prowadziła Anglja.

Rezultaty obrad w streszczeniu przedstawiają się następująco; 1) Kongres, uchwalił, iż zadaniem zrzeszeń krótkofalarskich wszystkich krajów na najbliższą przyszłość jest wszędzie intensywna propaganda prasy dla zapoznania najszerzych warstw publiczności z istotą i celami krótkofalowców, celem rozpowszechniania tym sposobem tej gałęzi wiedzy praktycznej i zyskania zwolenników i sympatyków. —

2) Kongres zaleca: Współpracować z rządami nawet najbardziej autokratycznymi i uprzedzonymi do prac krótkofalowców. Należy pomалу uzyskiwać od rządów, co tylko można. Ze swej strony powinni krótkofalowcy okazywać rządowi swą pracę z jak-najlepszej strony. Należy pracować poważnie i solidnie, — „być dżentelmanem w eterze“. Skupiona i solidna praca, kontrola nad sobą samym przestrzeganie dobrych zwyczajów — muszą wzbudzić z czasem zaufanie rządów, bardzo nawet nieprzyjaznych.

3) Kongres wzywa wszystkie europejskie zrzeszenia krótkofalarskie do porozumienia i współpracy, Współpracę wszystkich „sekcji europejskich“ wyobraża sobie Kongres w ten sposób, że prezes lub sekretarz poszczególnych centralnych organizacji krótkofal. krajów europejskich odbywaliby corocznie albo krótkie zjazdy, gdzie wymieniano by poglądy i ustalono wspólnie wytyczne postępowania na najbliższą przyszłość, albo też porozumienie takie mogłoby dochodzić do skutku drogą korespondencji. Ten drugi jednak sposób nie jest, zdaniem Kongresu, zalecenia godnym. — Tego rodzaju ścisła współpraca istnieje już od 2-ch lat pomiędzy Kanadą, Stanami Zjednoczonymi i krajami Ameryki Południowej i porozumienie to daje najlepsze wyniki.

4) Kongres podkreśla doniosłe znaczenie posiadania przez centralną organizację każdego z krajów chociażby jednego wzorowego falomierza dla każdej sekcji europejskiej, by każdy kraj mógł posiadać dla swych amatorów wzorzec falomierza. W tym celu postanowił Kongres zwrócić się do p. Brailard'a, prezesa Komisji Technicznej Międzynarodowej Unji Radjofonicznej, by opracował model takiego wzorca falomierza. Wzorce, wykonane następnie według ustalonego modelu, mogłyby być po przystępnej cenie rozsprzedane wszystkim Centralnym Zarządom Organizacji Krótkofalarskich i w ten sposób osiągniętą byłaby jednolitość pod względem falomierzy stosowanych przez amatorów.

P. Brailard chętnie zgodził się na zadość uczynienie prośbie kongresu i model takiego wzorca będzie w najkrótszym czasie wykonany. Zakupienie następnie przynajmniej jednego takiego wzorca pozostawia się uznaniu organizacji krótkofalowców.

5) Kongres uchwalił jednomyślnie, iż celem zapewnienia po myślnego rozwoju organizacji krótkofalarskich wszystkich państw koniecznem jest ustalenie zwartego frontu wobec Międzynarodowej Konferencji Radjowej, która zbierze się w 1932 r. w Madrycie i która, podobnie jak konferencja w Waszyngtonie w 1927r. zadecyduje o szeregu kwestyj z zakresu radja na lata całe a między innymi także i o losie amatorów-nadawców krótkofalowych

By nie dopuścić do tego, iżby na konferencji mogły dojść do skutku tak krzywdzące radioamatorów uchwały jak to było w Waszyngtonie, gdzie krótkofalowcy nie byli reprezentowani, należy zaświadczyć o swem istnieniu i doniosłości swej pracy przede wszystkim swoją obecnością.

W tym celu kongres wzywa wszystkie sekcje europejskie do wszczęcia starań, by obok oficjalnych delegatów poszczególnych rządów w skład delegacji na konferencję w Madrycie w 1932 roku wchodził oficjalnie jako reprezentant krótkofalowców przynajmniej jeden delegat z pełnomocnictwami Centralnego Zrzeszenia krajowego. — Z jednej strony ma być on wyrazem dorobku krótkofalarskiego i obrońcą krótkofalowców na arenie międzynarodowej, z drugiej powinien on być doradcą i sumieniem krótkofalowej oficjalnej delegacji rządowej.

—o—

Po uchwaleniu powyżej przytoczonych punktów jako najważniejszych z całego programu prac kongresu, na porządek dzienny weszły sprawozdania poszczególnych delegatów:

Polska. W imieniu organizacji polskich nakreśliłem stan krótkofalarstwa w Polsce od roku 1926 po ostatnie miesiące. Bardzo dobre wrażenie zrobiło na kongresie oświadczenie, iż stanowisko rządu wobec krótkofalarstwa jest życzliwe, o czem zresztą świadczyły wyjątki projektu z rozporządzenia M. P. i T. o prywatnych radjostacjach nadawczych.

W imieniu organizacji angielskich złożył delegat angielski obszerny kwestjonariusz, poruszający rozmaite szczegóły organizacji i pracy krótkofalowców angielskich.

Z powodu tego, iż pomimo starań nie otrzymałem ani odpisu tego kwestjonariusza ani odpisu protokołu, kwestje poruszone przez delegata angielskiego, bardzo interesujące, przedstawię dodatkowo.

Niemcy. Z innych sprawozdań najwięcej interesujące było sprawozdanie delegata Niemiec, z którego wynika, że:

Związki Niemieckie są za zupełnem wyeliminowaniem fonji z praktyki amatora-krótkofalowca, a co najwyżej za zarezerwowaniem jej do wypadków wyjątkowych. Przemawiają zatem względy samego sportu. Fonja przeczy zdrowemu rozsądkowi pracy na krótkich falach, gdyż amator nadający fonją ukazuje się wobec tego sportu jako półanalfabeta, którego całym kapitałem jest posiadanie nadajnika fonicznego. Z drugiej strony nadawanie fonją w Niemczech wywołuje przeszkody u abonentów radjofonji, skutkiem czego mnożą się skargi na amatorów i wobec krótkich fal pozostaje odium w sferach oficjalnych.

W toku dyskusji zgodzono się, że wobec powyższego stanu rzeczy zalecenia godnem dla wszystkich byłoby uprawianie fonji w krótkich odcinkach, przerywanych pracą graficzną.

Delegat niemiecki uważa, że należałoby utworzyć Komitet Doradczy dla spraw fal krótkich, któryby wchodził w skład I. A. R. i gdzie rozpatrywane byłyby kwestje tego rodzaju.

Ogólną sytuację amatorów krótkofalowców w Niemczech nie można uważać za pomyślną, gdyż stosunek rządu do nich nie jest wcale protekcyjny. Hamująco na rozwój krótkofalarstwa amatorskiego działa dotąd radjofonja, doznająca wybitnej opieki rządu. Duże opłaty byłyby również odstraszającemi dla amatorów stąd też pochodziło, że ilość piratów krótkofalowych jest w Niemczech znaczna.

Sytuacja ta jednak zmieni się wkrótce zasadniczo z nową regulacją radjofonji.

Na wyszkolenie ogólne zarówno techniczne jak i manipulacji kładzie się w Niemczech wielki nacisk. Związki poddają egzaminowi nowych adeptów krótkofalowych. Z podręczników najważniejszy dla amatorów jest w Niemczech podręcznik Fuchsa, wydawnictwa wiedeńskiego.

Francja. Ze sprawozdania delegata Francji przytoczyć należy, że Marynarka Francuska popiera usilnie rozwój amatorsstwa krótkofalowego i w programie swych prac na najbliższą przyszłość przewidziała ścisłą współpracę z amatorami, zwłaszcza o ile chodzi o studia samodzielne nad zjawiskiem rozchodzenia się fal.

Stosunek rządu do amatorów dotychczas obojętnie poprawny zmienił się w ostatnim półroczu na szczerze życzliwy. Wobec

piratów stosowane są represje przy pomocy specjalnych radjostacji obserwujących i stacji policyjnych.

Amatorzy rekrutują się ze wszystkich warstw społeczeństwa. — Kluby dbają bardzo o przygotowanie techniczne, teoretyczne i praktyczne swych członków. —

Wśród amatorów francuskich, najbardziej rozpowszechnia się podręcznik cpt. Bureau pt. „Étude sur la propagation des ondes courtes. Paris. Chiron Editeur.“ —

Belgia. Stan amatorskiego krótkofalarstwa bardzo dobry. Luźne dotąd poczynania amatorów, którzy wykazali się świetnymi wynikami, zainteresowały ostatnio rząd w wysokim stopniu, tak iż obecnie przewidziana jest oficjalna współpraca z amatorami, celem zebrania materiałów do rozpoczęcia trafiki kontynentu z Kongiem. W kolonii tej prywatne przedsiębiorstwa posługują się głównie komunikacją krótkofalową i plany komunikacyjne w Kongo idą po linii rozbudowy tylko krótkofalowej łączności z pominięciem rozbudowy linii przewodowych. W tym samym stopniu orientuje się i przemysł radjotechniczny belgijski. W „Etablissement CICER„ widziałem seryjne zamówienie na większą ilość zespołów nadawczo-odbiorczych dla Konga z typami 2 kw, 1 kw., 150 100 i 50 watów. —

Wydawnictwo belgijskie Q. S. O., Organ officiel du Réseau Belge, redagowane starannie jest uważnie czytane przez sfery oficjalne, które wyciągają z nich konsekwencje, stosując się do dezzyderatów amatorów.

O liberalizmie klubów amatorskich w Belgii, w stosunku do krótkofalowców świadczyły między innymi fakt, że karty Q. S. L. adresowane do nie autoryzowanych amatorów, które w innych krajach, bezwzględnie tępiących piratów, nie są doręczane adresatom, w Belgii są im doręczane bez trudności. —

Anglia. Liczba nadawców w Anglii przekroczyła już 1000. Są to nadawcy autoryzowani. Cyfry piratów ze zrozumiałych powodów określić się nie da, przypuszczalnie jest ich więcej niż 300. Amatorzy pracują z kolonjami imperjum i z obydwoma Amerykami.

c. d. n.

Mjr. Dr. Polkowski

Sprawozdanie

z II-go Ogólno Polskiego Zjazdu Krótkofalowców
w Poznaniu w dniach 3 i 4-go sierpnia 1930 r.

W związku z 5-cio leciem polskiego krótkofalarstwa odbył się w Poznaniu Ogólnopolski Zjazd Krótkofalowców, oraz wystawa P. Z. K. Okr. Zachodnio-Polskiego. Program Zjazdu przewidywał obrady trzydniowe i przedstawiał się następująco:

Dnia 3-go sierpnia, godz. 12 - 15 1) Zagajenie. 2) Wybór Prezydium Zjazdu. 3) Powitanie Zjazdu przez Dyрекcję M. W. K. i T., oraz mowy powitalne. 4) Sprawozdanie z Międzynarodowego Zjazdu Krótkofalowców w Antwerpii p. płk. inż. Karaffa-Kraeuterkraft.

Godz. 15. 5) Wspólny obiad, poczem zwiedzenie Wystawy Krótkofalowej oraz M. W. K. i T.

Drugi dzień Zjazdu dn. 4-go sierpnia:

Godz. 9:30. 1) Sprawa zorganizowania letniego obozu wojskowego przysposobienia radjotechnicznego. 2) Sprawozdanie Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Krótkofalowców. 3) Sprawozdanie i dezyderaty poszczególnych Okręgów.

Godz. 15. 4) Dalszy ciąg obrad Zjazdu poczem zwiedzenie M. W. K. i T.

Trzeci dzień Zjazdu dnia 5 sierpnia:

Godz. 9. 1) Zwiedzenie studia oraz aparatur nadawczych „Radja Poznańskiego”,

Godz. 15. 2) Dalszy ciąg obrad oraz zamknięcie Zjazdu. Otwarcia Zjazdu dokonał p. kpt. Mickiewicz, witając jako prezes P. Z. K. Okr. Zach.-Polskiego, przybyłych delegatów innych Okręgów, poczem zaprasza w skład Prezydium Zjazdu p. p. Woj. Moskalewskiego z ramienia Dyr. M. W. K i T. na prezesa honorowego; płk. inż. Z. Karaffę-Kraeuterkrafta na przewodniczącego, inż. Truszkowskiego na vice-przewodniczącego, prof. Niziołka inż. Chacińskiego i p. Kuleszę na asesorów, oraz p. Zielińskiego i p. Zimowskiego na sekretarzy.

Z kolei zabiera głos p. Woj. Moskalewski, witając Zjazd w imieniu Dyr. M. W. K. T. oraz składa podziękowanie za prośbę objęcia protektoratu nad Zjazdem przez M. W. K. T. Jako przedstawiciel wojskowości wita zebranych płk. Karaffa-Kraeuterkraft, życząc pomyślnych obrad i wspólnego porozumienia dla dobra krótkofalarstwa w Polsce. Następnie proponuje zmianę w programie obrad dotyczącą obozów P. W. radjotechnicznego i przeniesienie tego punktu na dzień pierwszy obrad. Propozycja ta zostaje przez zebranych przyjęta. W imieniu Min. Pocz. i Telegr. wita Zjazd p. inż. Kowalenko.

Po wyczerpaniu tych punktów programu, ppłk. Karaffa-Kraeuterkraft składa sprawozdanie z Międzynarodowego Kongresu Krótkofalowców w Antwerpii zapoznając zebranych z powziętymi na kongresie tym uchwałami, które zalecały intensywną propagandę krótkofalarstwa wśród społeczeństwa, współpracę z rządami, porozumienie wśród zespołów europejskich celem sprecyzowania żądań krótkofalowców na Kongresie w Madrycie w 1932 r. oraz cały szereg zmian czysto technicznych.

Ponieważ dyskusję postanowiono odłożyć po wyczerpaniu się porządku dziennego, by nie przewlekać zbyt długo odrad,

ppłk. Karaffa-Kraeuterkraft referuje sprawę obozów W. P. radio-technicznego, kreśląc zadanie i charakter tych obozów. Postanowiono już w bież. roku wysłać z każdego okręgu kilka członków, gdyż czasowo przewidziane jest tylko 30 miejsc. Ścisłjsza komisja ma zająć się podziałem tych miejsc między Okręgi.

W wolnych wnioskach poruszono cały szereg b. żywych spraw, a więc nawiązując do nowej ustawy, uchwalono wpłynąć na to, by jaknajszybciej została zalegalizowana u odpowiednich władz, tudzież wprowadzić pewne poprawki co do godzin nadawania, opłat i tp. Porozumiano się również w sprawie ścisłjszej współpracy Klubów między sobą i Zarządem Głównym.

Przed zakończeniem pierwszego dnia obrad na wniosek przewodniczącego zgodzono się dzień następny rozpocząć od zwiedzania studia i aparatur nadawczych „Radja Poznańskiego“, obrady zaś przesunąć na godz. 15.30, jak również w dniu tym Zjazd zakończyć.

Zakończono pierwszy dzień obrad wspólnym obiadem w salach „Belwederu“. W drugim dniu, przystępując do I-go punktu składa sprawozdanie Prezydjum Zarządu Głównego p. inż. K. Siennicki, kreśląc dotychczasową działalność Centrali oraz przeszkody z jakimi spotykano się w pracy, tak z braku funduszy, jak również z braku kontaktu z poszczególnymi Okręgami.

W dyskusji postanowiono uzupełnić ustawę o nadawaniu wprowadzając artykuł o t. zw. „miłośnikach“ i odpowiednio go zinterpretować. Następnie bezwzględnie zmuszać nadawców do rejestracji swych aparatów celem kontroli w klubach odpowiedniego okręgu, których jest pięć. Na wniosek p. kpt. Burcharda, by wojew. łódzkie lub jego część zachodnią wcielić do Okręgu Poznańskiego p. inż. K. Siennicki wyjaśnia, że w Łodzi utworzono filję podległą P. Z. K.—Warszawa. Poruszono również sprawę zaległych składek tak na rzecz Zarządu Gł. jak za wysyłkę kart i „*Krótkofalowca Polskiego*“. Na wniosek p. kpt. Mickiewicza, składki te zobowiązano się uregulować w ciągu 2-ch miesięcy. Z kolei sprawę biura Q. S. L. i „*Krótkofalowca*“ referuje p. Bartz, zaznaczając, że wysyłkę kart winien jaknajspieszniej przejąć Zarząd Główny, bowiem fundusze na ten cel Klubu Lwowskiego są na wyczerpaniu, a od poszczególnych Okręgów należności nie wpływają. Postanowiono, że jeszcze przez czas, nim Centrala nie otrzyma zasiłków biuro QSL. prowadzić będzie nadal L. K. K. Również mimo sprzeciwu (1 głos) „*Krótkofalowiec Polski*“ nadal wychodzić będzie w zwiększonej objętości, ale materiał do niego mają nadsyłać członkowie wszystkich Klubów. Zwrócono się również z prośbą do p. inż. Siennickiego o nakłonienie ludzi nauki i fachowców-radjotechników do współpracy, przez zasilanie „*Krótkofalowca*“ materiałem o wyższym poziomie naukowym ew. tłumaczeniami z pism zagranicznych.

W czasie dyskusji wpłynęły dwa wnioski które po przegłosowaniu połączono w jedną całość i uzgodniono w brzmieniu następującem:

„II Walny Zjazd P. Z. K. udziela absolutorjum Zarządowi Głównemu P. Z. K. za dotychczasową jego działalność, prosząc jednocześnie o dalszą energiczną akcję propagandową“.

Jednocześnie p. Bartz, jako redaktor „*Krótkofalowca Polskiego*“ złożył następujący wniosek:

„Redakcja *Krótkofalowca Polskiego*“ zwraca się z apelem do wszystkich krótkofalowców polskich, by nadsyłali artykuły, notatki i t. p. do dyspozycji redakcji. Apel dotyczy również Zarządów wszystkich Okręgów, w odniesieniu do nadsyłania sprawozdań i komunikatów, świadczących o ich pracy i rozwoju“. Przystąpiono do p. II, czyli sprawozdań i dezyderatów poszczególnych Okręgów. Z ramienia L. K. K. składa sprawozdanie p. Bartz zaznaczając doskonały rozwój Klubu liczącego już ok. 200 członków oraz kreśląc dotychczasową działalność i pracę Sekcji poszczególnych, czego dowodem były i są imprezy i wyprawy naukowe, (ostatnio w Karpaty) W dyskusji z p. inż. Siennickim wyjaśnione zostają powody odmowy przez Instytut Radiotechniczny objęcia protektoratu nad wspomnianą wyprawą w Karpaty. Przedstawiciel Okr. Warszawskiego nie składa sprawozdania z braku upoważnienia.

Działalność Okr. Poznańskiego obrazuje Sekretarz Okręgu Zach. Polskiego p. kpt. Burchard, zaznaczając szybki rozwój klubu dzięki poparciu i zrozumieniu u władz, którego liczebność w ostatnim roku powiększyła się w dwójnasób i który zorganizował u siebie kurs nauki Morse'a oraz Wystawę krótkofalową na terenach M. W. K. T. Jako dezyderat wysuwa Klub wniosek o zręczeniu się L. K. K. z dotychczasowego protektoratu nad Polską. Okręg Wileński i Krakowski wobec niobecności delegatów upoważnionych sprawozdań nie składają.

W wolnych wnioskach p. kpt. Burchard porusza sprawę ujednolajnienia polskich kart QSL. Kwestję tę oddano do załatwienia między Klubem poznańskim a Zarz. Głównym. Przed zamknięciem Zjazdu przewodniczący składa podziękowanie Dyrekcji M. W. K. T. w osobie p. Woj. Moskalewskiego za łaskawy protektorat, oraz Zarządowi P. Z. K. Okręgu Zach. Polskiego za zorganizowanie Zjazdu.

Zamyka obrady p. płk. Karaffa-Kraeuterkraft, wyrażając nadzieję, że mimo małej ilości zebranych, obrady Zjazdu wydadzą owoce i pozwolą na pchnięcie polskiego ruchu krótkofalowego na nowe tory wydajnej i energicznej pracy.

W Poznaniu dn. 7-go sierpnia 1930 r.

(—) *Płk. Z. Karaffa-Kraeuterkraft.*
Przewodniczący Zjazdu

Ekspedycja naukowa L. K. K. na Howerlę.

Jak już donosiliśmy w poprzednich numerach, „Lwowski Klub Krótkofalowców“, po bardzo aktywnie spędzonym czasie zimowym, postanowił odstąpić od dotychczasowej tradycji i urządzić również w lecie nową imprezę, tym razem zakrojoną na światową skalę. Przystąpiono mianowicie do organizacji klubowej ekspedycji radiowej w Karpaty Wschodnie a wszecgołności w grupę Howerli, jako najwyższej.

Pakowanie bagażu ekspedycji.

Przygotowania (trzymane zrazu w tajemnicy) wzbudziły ła-

two zrozumiałe zainteresowanie tak u ogółu krótkofalowców, jak i u władz państwowych (zwłaszcza wojskowych), oraz w sferach radiotechnicznych i firm radiowych. Komunikaty donoszące o urządzaniu ekspedycji rozeszły się wkrótce po całym świecie a organizatorzy uzyskali nawet interwencję Zarządu I. A. R. U., który wysłał

Część „drobnego bagażu“ ekspedycji po wyładowaniu u celu podróży.

do wszystkich zrzeszonych klubów świata oficjalny okólnik

z komunikatem o ekspedycji i z poleceniem słuchania stacji SP3LK i SP3LW.

Przygotowania mimo licznych trudności postępowały szybko naprzód, a z końcem maja ustalono już definitywnie skład ekspedycji i potrzebny inwentarz szczegółowy; termin wyjazdu wyznaczono zaś na początek lipca. Niestety z powodów niezależnych od zarządu L. K. K. termin ten musiał ulec przesunięciu o dwa tygodnie.

Protektorat nad ekspedycją objęli: wojewoda lwowski hr. A. Gołuchowski, wojewoda stańławowski dr. Nakoniecznikow Klukowski, dowódca ok. VI. gen. Popowicz, oraz profesor Politechniki Lwowskiej inż. dr. Malarski. W skład ekspedycji weszli następujący członkowie L. K. K.: J. Ziembicki (SP3AR) — jako

kierownik,
J. Leimberg (SP3LD) — jako zastępca kierownika i referent fal ultrakrótkich, W. Lewicki (SP3GR) — jako referent odbiorczy, W. Setkowicz (SP3LI) — jako referent meteorologiczny, J. Henner

W czasie transportu bagażu jedna z fur na bieżniach pod Howerlą uległa wypadkowi. Oto konwojent (SP3FQ) z młodocianym woźnicą usiłują przywrócić porządek wśród rozsypanych rzeczy.

(SP3FG) — jako kierownik elektrowni, oraz Z. Bielecki (SP3FQ) — jako gospodarz.

Obecnie w myśl zapowiedzi, przystępujemy do druku sprawozdania ekspedycji. Na wstępie pragniemy przede wszystkim podziękować wszystkim Władzom, Firmom i Instytucjom, które w zrozumieniu doniosłości naszego dzieła, przyczyniły się waleńie do jego urzeczywistnienia, przez pomoc materjałą, względnie przez wypożyczenie brakującego sprzętu. Wymienić tu przede wszystkim należy władze wojskowe, dzięki którym uzyskaliśmy namioty, sprzęt saperski oraz niezbędną broń, — Magistrat Miasta Lwowa, którego subwencja przyczyniła się do pokrycia części kosztów ekspedycji. —

Obserwatorium Politechniki Lwowskiej, którego kierownik prof. L. Grabowski niezwykle przychylnie odniósł się do imprezy L. K. K., wypożyczając kompletną stację meteorologiczną, — Czerwony Krzyż, który zaopatrzył aptekę obozową ekspedycji,

wkońcu Dyrekcję Stacji Botanicznej we Lwowie oraz Nadleśnictwo Lasów Państwowych w Worochcie, którym należy się całe uznanie za poparcie i ułatwienie nam naszej imprezy. Osobne podziękowanie należy się kierownictwu Doświadczalnej Stacji Botanicznej pod Howerlą, z prof. Szafranem na czele, za wydatną i bezinteresowną pomoc w pracach ekspedycji.

Z Firm wymienić należy następujące: „Anoda“ (Lwów, Rutowskiego 2) — wypożyczenie płyt gramofonowych, „Barwik-Borzemski (Lwów, Kopernika 18) wypożyczenie sprzętu radiowego, „Centra“ Fabryka elementów i baterij, Poznań — wyposażenie ekspedycji w baterje anodowe do nadajników i odbiorników, „Deutz“ (Przedstawicielstwo: Lwów, Romanowicza 1) — wypożyczenie motora 4 HP. dla elektrowni, „Karpaty“ (Lwów, Batorego 26) — wyposażenie ekspedycji w zapas materiału pędnego i smarów, jakoteż w pompę do benzyny i t. p., „Panradio“ (Lwów, Chorążczyzna 5) — wyposażenie w brakujący sprzęt radiowy, „P. Z. Philips“ (Warszawa) — wypożyczenie uniwersalnego odbiornika 1-V-2 typu „2802“, „Riedl E.“ (Lwów, Rutowskiego 3) — częściowe zaopatrzenie ekspedycji w artykuły żywnościowe. „Scharf J.“ (Lwów, Sykstuska 22) — wyposażenie laboratorium fotograficznego ekspedycji, „Tudor“ (Lwów, Nabelaka 21) — wyposażenie ekspedycji w stację akumulatorową 200 volt.

Dziękujemy też serdecznie wszystkim członkom L. K. K. którzy dopomogli w kompletowaniu inwentarza technicznego i ogólnego ekspedycji, a zwłaszcza pp. SPPS, SP3FF, SP3FG, SP3FQ, SP3FR, SP3GR, SP3HK, SP3HR, SP3LD, SP3LI i SP3LR.

(c. d n.)

POPIERAJCIE WASZE PISMO!

Wystawa Krótkofalowa w Poznaniu.

Rok bieżący dla Krótkofalarstwa Polskiego jest rokiem bardzo ruchliwym, szczególnie obfitującym w wystawy krótkofalowe.

Pierwszą wystawę zorganizował L. K. K. we Lwowie w początkach lutego r. b., druga odbyła się z okazji „Pierwszego Ogólnopolskiego Zjazdu Krótkofalowców” w Warszawie, trzecia wkrótce po niej w Wilnie i wreszcie czwartą z kolei urządził

Okręg Zachodnio Polski, Polskiego Związku Krótkofalowców. Tej ostatniej poświęcamy słów kilka.

Dyrekcja Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki w Poznaniu, przydzieliła bezpłatnie do dyspozycji Okręgu w pawilonie 21 stoisko o przestrzeni około 300 mkw. w celu wykorzystania go pod wystawę krótkofalową. Ponie-

waż fakt powyższy był okazją niecodzienną, a do otwarcia wystawy pozostało niespełna dwa tygodnie, Okręg Zachodnio Polski, pragnąc aby wystawa miała charakter ogólnopolski a nie lokalny, natychmiast wystosował gorący apel do wszystkich Okręgów P. Z. K. o wzięcie udziału w wystawie. Chciano bowiem pokazać na arenie międzynarodowej krótkofalarstwo polskie w całej pełni. Jednakże powodu okresu wakacyjnego, oraz ekspedycji naukowej L. K. K.

w Karpaty, poszczególne Okręgi nie obeślały wystawy eksponatami w dostatecznej ilości. Wobec tego cały ciężar spadł na Okręg Poznański. To też członkowie tego Okręgu, oceniając należycie doniosłość wystawy krótkofalowej na Międzynarodowej Wystawie Komunikacji i Turystyki, dołożyli wszelkich starań, aby dzieło ich odbiło się szerokim echem wśród wszystkich warstw społeczeństwa, a szczególnie wśród tych, którym krótkofalarstwo dotychczas nie było znane. Za to trzeba krótkofalowcom poznańskim przyznać, że zasługują oni na najwyższe uznanie za swoją pracę, gdyż bez myśli o jakichkolwiek zyskach ideowo zorganizowali swój dział, pokrywając z własnej kieszeni związane z tem rozchody, bez pewności, że płatny wstęp 25 gr. pokryje im te koszty.

W pięknie udekorowanej sali (przez p. Franciszka Olejnika Sp3po) zgromadzone były eksponaty 30 wystawców, z czego na

Okręg Poznański wypada 25, na Okręg Warszawski 4, na Okręg Wileński 2, a Okręg Lwowski wystawił tylko fotografie aparatur nadawczo-odbiorczych.

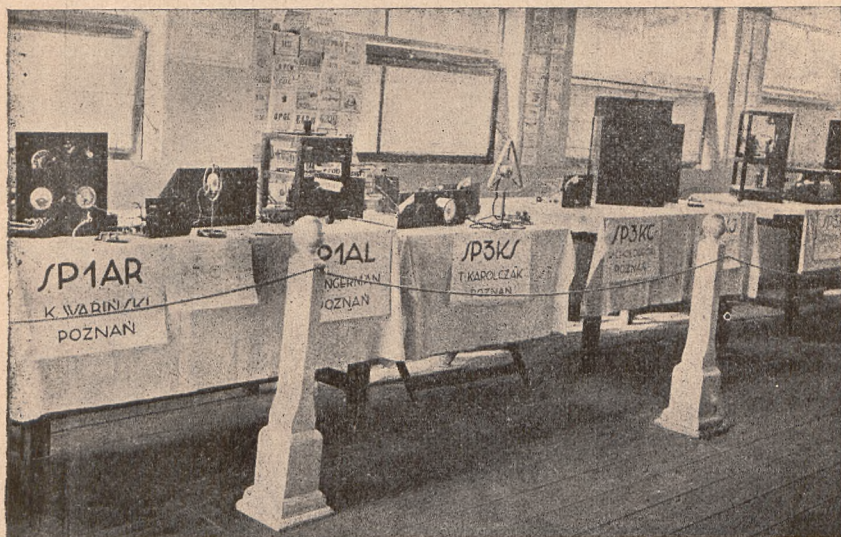
Udział poszczególnych wystawców przedstawiał się następująco:

Tuż przy wejściu widniały zaopatrzone w napisy fotografie nadesłane z L. K. K., wśród których szczególną uwagę wzbudzała fotografie Sp3hr, następne eksponaty: Splae (kpt. pil. Mickiewicz Poznań) nadajnik Mesny, pracujący przez cały czas trwania wystawy z szeregiem stacyj amatorskich, Sp3mn (M. Nowicki Wilno) nadajnik na fale ultrakrótkie, za pomocą którego demonstrowano na zawieszonych w sali drutach pomiar fal stojących rzędu

4 m., **Splab** (S. Gałkowski Wilno) nadajnik Hartley małej mocy zmontowany najprostszymi środkami o wszechświatowym zasięgu, wzbudzający ogólny podziw. Szczególnie przemawiał wszystkim do sumienia napis umieszczony na nim: „Moc tego nadajnika równa się mocy 5-świecowej żarówki — zasięg cały świat“, **Splad** (W. A. Trembiński Warszawa) nadajnik z obcem wzbudzeniem oraz mapa z wykresem zasięgu tegoż nadajnika na fonji, **Instytut Radjotechniczny Warszawa** (wykresy, szematy i fotografie), **Radio Poznań** (fotografie stacji krótkofalowej Radja Poznańskiego) **Sp3sg** (M. Szczodrowski, Buk) nadajnik Hartley semetryczny, wzmacniacz, modulator, odbiornik i zbiór kart qsl. **Sp3sw** (E. Stroinski Poznań) nadajnik Hartley symetryczny i odbiornik, **Splyl** (J. Burchard Poznań) szereg pięknych dyplomów zagranicznych m. i. dyplom „W. A. C.“, duży zbiór kart qsl z wszystkich kontynentów oraz kilkaset fotografii z kraju i zagranicy, **Spl3** (3. pułk lotniczy Ławica) nadajnik, **Splar** (K. Wabinski Poznań), nadajnik Hartley i odbiornik, **Splal** (R. Jungerman Poznań), nadajnik Hartley i falomierz, **Sp3ks** (T. Karolczak Poznań) nadajnik T. P. T. G. i odbiornik, **Sp3kj** (J. Knast Poznań) nadajnik Hartley. Kpt. pil. Gawlikowski Dęblin, nadajnik Hartley i odbiornik, **Sp3kr** (J. Zimowski Poznań) nadajnik Hartley i odbiornik, **Splam** (A. Wileczyński Poznań) nadajnik Hartley symetryczny, odbiornik, wzmacniacz i falomierz **Sp3kl** (O. Loga Poznań) nadajnik T. P. T. G. **H. Poszwinski Bydgoszcz** nadajnik Hartley symetryczny, **Sp3kt** (T. Krawiec Poznań) nadajnik Mesny, **Splkx** (Z. Bresinski Poznań) zbiór kart qsl, dyplom W. A. C., mapkę z zasięgiem — nadajnik i odbiornik (te ostatnie figurowały tylko na początku wystawy) **Sp3oc** (J. Nowak Częstochowa) nadajnik Hartley i mikrofon, **Sp3pg** (R. Gniewoski Poznań) nadajnik Mesny, **Sp3ka** (F. Budniak Poznań) nadajnik — odbiornik, **Sp3lm** (M. Łapinski Poznań) nadajnik Mesny, **Sp3kn** (T. Nędzewicz Poznań) nadajnik Hartley i odbiornik, Pułk Radjotelegraficzny Warszawa — nadajnik wielkiej mocy — 800 watt Mesny, **Splag** (A. C. Niziołkowie Poznań) nadajnik masteroscylator, odbiornik, pięknie i technicznie wykonane transformatory na wysokie napięcie, urządzenia prostujące i filtrujące, wreszcie ostatni **Splak** (kpt. pil. M. Burchard Poznań) nadajnik M. O. P. A. — Push—Pull sterowany kryształem kwarcu oraz odbiornik z zakresem fal od 10 — 3.000 mtr., wzmacniacz do modulacji siatkowej — aparatura **Splak** jako całość zmontowana w trzypiętrowej szafce wzbudzała na wystawie ogólny podziw estetycznym wyglądem i pięknem wykonaniem — zaco też otrzymała najwyższe odznaczenie. Poza tem rozwieszone były na ścianach karty qsl, wykresy, mapki zasięgów i schematy nadajników poszczególnych amatorów. Lampy nadawcze reprezentowała firma „Philips“.

Wystawa w Poznaniu zorganizowana była wzorowo, toteż delegaci poszczególnych okręgów zwiedzając ją z radością i uznaniem zaznaczali, iż jest najpiękniejszą wystawą krótkofalową, jaką dotychczas oglądano w Polsce. Wystawę zwiedziło ogółem

przeszło 12.000 osób i wszyscy zwiedzający oceniali ten ogrom pracy włożony przez skromnych entuzjastów w dzieło dalszego doskonalenia i praktycznego badania krótkich fal elektro-magnetycznych, widzieli prawie wszystko to, co prawdziwi amatorzy pokazać potrafią. Obok pięknie wykonanych skomplikowanych aparatów zakrojonych na skalę światową, widzieli pozornie skromne aparaciki, wykonane własnoręcznie „sklecone“ z pożyczonych lub z wielkim trudem zdobytych części składowych. I jak niektórzy zwiedzający brali do serca mrówczą pracę krótkofalowca niech zilustruje następujący fakt: Pewnego dnia zwiedzał wystawę krótkofalową 70-letni pan; oglądał wszystkie aparaty bardzo szczegółowo, słuchając przy tem uważnie objaśnień jednego z członków. Po dojściu do rozwieszonych na ścianie kart qsl z najdalszych zakątków świata, ujrzawszy na nich dopiski „My first qso with

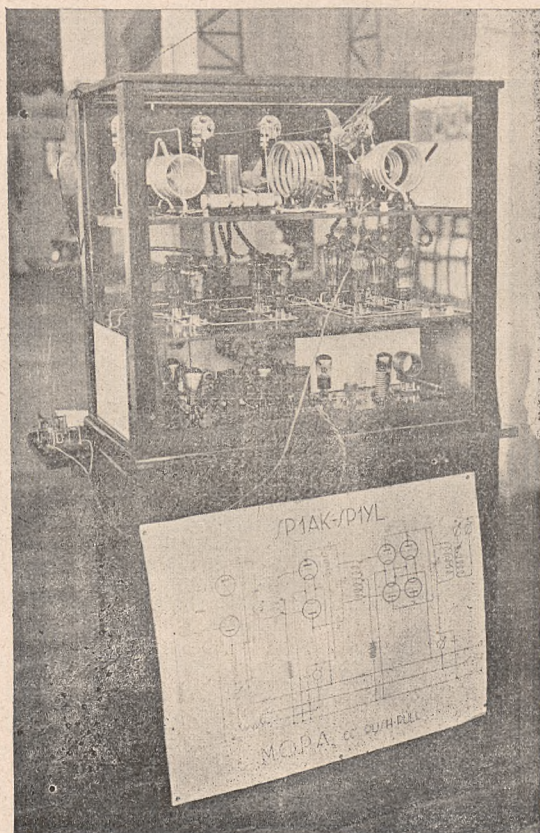

Poland“ i td. rozplakał się i rzekł: „Cześć wam krótkofalowcy polscy, bowiem widzę, że wy roznosicie chwałę naszej ukochanej Ojczyzny tam gdzie niezawsze dociera żywe słowo o Niej. Przed wami chylę moje czoło — cześć wam!“. Wszystkich dowodów uznania nie sposób wymienić. Zwiedziło także wystawę kilka wycieczek zagranicznych. Podczas wystawy z okazji drugiego Ogólnopolskiego Zjazdu Krótkofalowców została wydana nakładem „Tygodnia Radiowego“ broszura pod tytułem: „Fale krótkie“, obszernie traktująca ten dział od chwili powstania ruchu krótkofalowego i zawierająca cały szereg wskazówek i wiadomości. Broszura ta w ilości 1.000 egzemplarzy, otrzymana bezpłatnie za pośrednictwem p. Dyrektora Radja Poznańskiego K. Okoniewskiego, honorowego członka P. Z. K., została rozdana zwiedzającym.

Poniżej podajemy spis odznaczeń, jakie otrzymali poszczególni krótkofalowcy: **Dyplom honorowy**: kpt. pil. M. Burchard, Poznań. **Medal złoty**: kpt. pil. J. Mickiewicz Poznań. **Medal srebrny**: J. Burchardowa Poznań, T. Nędzewicz — Poznań, R. Jungermann Poznań, A. C. Niziołkowie Poznań, M. Łapiński Poznań, Pułk Radiotelegraficzny Warszawa, T. Karolczak Poznań, Z. Bresiński Poznań, S. Gałkowski Wilno, M. Nowicki Wilno; **Medal brązowy** J. Nowak Częstochowa, T. Krawiec Poznań, A. Wilczyński Poznań, M. Szczodrowski Buk. **J. Gawlikowski** Dęblin, A. Trembiński Warszawa, **Listy pochwalne Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki**: F. Budniak — Poznań, O. Loga Poznań: H. Poszwiński Bydgoszcz, R. Gniewoski Poznań, J. Zimowski Poznań, J. Knaś Poznań, W. Chołodecki Poznań; K. Wabinski Poznań, 3, płk. lotn. Poznań, Instytut Radiotechniczny Warszawa.

Liczne i wysokie odznaczenia rządowe działu krótkofalowego na Międzynarodowej Wystawie Komunikacji i Turystyki świadczą o wysokiej formie technicznej wystawy krótkofalowej jak i o ogromnym wrażeniu, jakie u odpowiednich czynników wywarło to zwarte i dobrze zorganizowane wystąpienie krótkofalowców.

Podkreślono bowiem raz jeszcze, że Krótkofalarstwo Polskie nie znajduje się w powijkach, lecz jest organizacja opartą na zdrowych zasadach, zdolną konkurować z państwami europejskimi, przodującymi w tej dziedzinie, jak również gdy zajdzie tego potrzeba oddać swą wiedzę techniczną i zapał dla dobra Państwa.

Niewątpliwie wystawa poznańska i osiągnięty na niej sukces da władzom Polskiego Związku Krótkofalowców doskonałe atut w rękę, zwłaszcza, gdy podejmą starania w ułatwienie legalizacji amatorskich stacji krótkofalowych i przeprowadzenie innych postulatów, które krótkofalarstwu polskiemu zapewnią możliwość swobodnego i wielkiego rozwoju.

Sprawozdanie z I Obozu Radjotelegraficznego P. W.

I Obóz przysposobienia radjotelegraficznego został urządzony w lecie 1930 r. przez pułk radjotelegraficzny. Na miejsce obozu został wyznaczony Benjaminów, siedziba II baonu pułku radjotelegraficznego. Benjaminów, dawne koszary twierdzy Zegrze, dobrze jest znany z walk o niepodległość, jako miejsce internowania oficerów legjonowych, którzy nie chcieli złożyć przysięgi na wierność państwu centralnem. Miejscowość ta nadaje się doskonale na obóz, gdyż położona jest w okolicy lesistej nad Bugiem, i obfituje w piękne okolice.

Pierwszy obóz, odbył się w czasie od 25 sierpnia do 15 września br. Uczestników dostarczyły: Okręg Wileński i Zachodnio-Polski P. Z. K. Okres trwania obozu wykorzystano w całej pełni. Członkowie zostali zakwaterowani w rejonie koszar, przez co mogli się zapoznać z życiem wojskowem, oraz ze sposobem pracy na radjostacjach wojskowych typu R. K. D., według wojskowego regulaminu służby ruchu radjotelegraficznego. Oprócz tego prowadzone były wykłady o sprzęcie radjotelegraficznym, odbywała się nauka odbioru i nadawania znaków Morse'a, oraz mustry stacyjnej i piechoty. Dużą uwagę zwrócono również na wychowanie fizyczne, któremu poświęcono półtorej godziny dziennie.

W ten sposób, w atmosferze wojskowej, pełnej życia i humoru, uczestnicy spędzili czas do dnia 15 września, w którym zakończono pracę. Wprawdzie krótką ona była, ale jednak pozwoliła uczestnikom porobić duże postępy w obsłudze stacji, a władzom wojskowym dostarczyła dużego materiału doświadczalnego, w odniesieniu do organizacji, oraz materiału ludzkiego jaki jest do dyspozycji. Obecnie jest w szczegółowem opracowaniu: „Regulamin i Organizacja jednostek P. W. radjotel.“, który będzie w przyszłości podstawą do organizacji tej gałęzi P. W., która nie zostanie tyle za innemi, i jest nadzieja, że następny obóz, znajdzie pełne poparcie tak klubów jak i wszystkich krótkofalowców polskich.

QSA czy W?

Nowy praktyczny skrót dla oznaczania czytelności znaków.

Amatorzy skuteczniają dziś QSO przeważnie szablonowo. Dla starszych, dobrze władających Morscm amatorów jest to wprawdzie solą w oku, jednak dla początkujących stanowi to znaczne ułatwianie pracy. Mimo to utrudniają sobie amatorzy pracę przez niezrozumienie codu amatorskiego i przez morsowanie zbytecznych słów. 70% wszystkich amatorów nadaje dziś np. jakość tonu, siłę i czytelność znaków w następującej formie: „Ur sigs tone t8 qrk r4 qsa4“. Zbyteczne są tu niewątpliwie 3 słowa, składające się z 11 liter, co stanowi 50% nadawanego tekstu. Nadającemu nie trzeba niewątpliwie donosić, iż pracuje grafją („sigs“), a nie fonją („fone“), gdyż on sam wie najlepiej o tem. Tak samo oznaczenie „t8“ nie może się odnosić, ani do natężenia, ani do czytelności znaków, lecz tylko do jakości tonu. Zatem oprócz słowa „sigs“ możemy pominąć i „tone“. Wszystko co powiedziano poprzednio o „tone“ odnosi się także do i do „qrk“, nie mówiąc o tem, że skrót ten jest na tem miejscu fałszywie użyty (qrk oznacza tylko „Odbieram Was dobrze“; prawidłowo powinno się używać przed „r“ skrótu „and“) *). Można więc i „qrk“ pominąć. Doszliśmy więc do znacznie krótszego: „ur t8r4 qsa4“.

Lecz i ta znacznie zredukowana formułka zeszpecona jest przez trójliterowe QSA.

Od pewnego czasu używa austriacka służba lądowo i lotniczo telegraficzna na oznaczenie czytelności skrótu „w“, jako brakującej dotąd analogji do „t“ i „r“, — Wychodzi się tu z zasady że ta nowa skala została wprowadzona w życie przez konferencję Waszyngtońską, nazywa się ją przeto skalą Waszyngtońską, lub krócej W-skala.

Widzimy więc, że wszystko, do czego przedtem używano 21 liter. da się łatwo wyrazić w następujących 8 literach:

„ur t8r4 w4“.

Samo przez siebie rozumie się, że i karty QSL stają się prostsze.

OM'S używajcie w waszych QSO tylko tego sposobu oznaczenia i dbajcie o to, by stał się w krótkim czasie popularny!

podał SP3OK w/g artykułu J. Fuchsa w nr. 10. „CQ“.

*) Jest to nieporozumienie: skrót „Qrk“ pochodzi ze starego kodu „Q“ — dziś jeszcze przez poważniejszych krótkoŹalowców używanego i jest właściwie użyty! Podobne podawanie skrótu „sigs“ jest tradycyjne. Dziś jeszcze w rozmowach międzykontynentalnych używa się prawie wyłącznie szablonu: n. p. „ur dc sigs r 5“. Bez QRK, QSA, tone — zato z tradycyjalnym „Sigs“.
(przyp. red.).

DWIE NOWE AMATORSKIE LAMPY NADAWCZE.

Technika nadawcza równie jak lampy odbiorcze dąży stale do ulepszenia istniejących typów. Szczególnie amatorskie lampy nadawcze winny odpowiadać życzeniom amatorów. Dane tych lamp winny być dostosowane do szczupłych środków pieniężnych amatorów radiowych, oraz dać możliwość jaknajprostszego zbudowania nadajnika.

Przy nowej lampie nadawczej Philipsa TC04/10, która powstała z lampy TB 04/10, zastosowana jest katoda tlenkowa, wymagająca minimalnej energii żarzenia, a mianowicie 4 watt. Lampa ta pracuje przy napięciu żarzenia 4 Volt, wobec czego może być załączona do zwykłych akumulatorów lub transformatorów żarzeniowych. Przy żarzeniu akumulatorowem pożądana jest częsta zmiana biegunowości, aby włókno było równomiernie obciążone. Wogóle pożądanę jest żarzenie prądem zmiennym. W tym celu nadaje się najbardziej transformator żarzenia Philipsa typu 4008 dla żarzenia prądem zmiennym.

Konstrukcja lampy TC 04/10 została znacznie ulepszona dzięki zastosowaniu nowego materiału na katodę, co przy przenośnych nadajnikach, które są wystawione na duże wstrząśnienia, ma wielkie znaczenie.

Z danych elektrycznych nowej lampy wyróżnia się wysoki współczynnik amplifikacji, wobec czego lampa ta nadaje się szczególnie jako oscylator. Dalszą zaletą konstrukcyjną lampy TC 04/10, która daje jej przewagę nad innymi, jest budowa pojemnościowa, która pozwala nawet na długościach fali aż do 4 m na dobrą oscylację. To świetne zastosowanie na ultrakrótkich falach zostało osiągnięte przez specjalne urządzenie połączeń elektrod, które znajdują się dla siatki i anody na bańce szklanej lampy, zaś na cokole znajdują się tylko połączenia dla przewodów żarzeniowych.

Ponieważ przy takich lampach nadawczych z katodą tlenkową wymagane jest bardzo dobre promieniowanie ciepła traczonego w anodzie, aby zapobiec zwrotnemu promieniowaniu na katodę, lampa ta wykonana jest z bocznymi żeberkami chłodzącymi, łączącymi się z blachą anody, przez co uzyskuje się doskonałe odprowadzenie ciepła. Lampa ta łączy zatem w sobie wszystkie zalety, które wymagane są od dobrej amatorskiej lampy nadawczej: zastosowanie na najkrótszych długościach fali, dobra oscylacja, doskonałe odprowadzenie ciepła, minimalna moc prądu żarzenia.

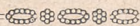
Ponieważ lampa TC 04/10 wskutek dużego współczynnika amplifikacji i wysokiego oporu wewnętrznego nie nadaje się jako lampa wzmacniająca dużej mocy, wypuszczono dla tego celu nową lampę specjalną typu E 408,

Druga lampa nadawcza TC 03/5 /5 Watt/ przeznaczona jest dla takich amatorów, którzy pracują aparatami jaknajprostszej

konstrukcji i którzy dotychczas używali zwykłych lamp odbiorczych o napięciu anodowym wyższym niż przepisane. Lampa TC 03/5 posiada również katodę tlenkową i ma przy 4 v napięcia żarzenia tylko 1 Watt mocy żarzenia. I tutaj zaleca się do żarzenia transformator żarzenia typu 4008. Lampa ta ma jeszcze w stosunku do innych zwykłych lamp odbiorczych tę zaletę, że wytrzymuje wysokie napięcia anodowe aż do 300 V., nie tracąc na żywotności, podczas gdy zwykłe lampy przy tem napięciu po krótkim czasie tracą emisję.

Amatorska lampa nadawcza typu 03/5 posiada również specjalne połączenia na bańce szklanej dla przewodów siatki i anody i może być używana dla długości fali 3 — 5 m. Lampa ta jest przeznaczona przede wszystkim dla nadajników prymitywnych, które dotychczas pracowały z lampami odbiorczymi.

Podane przez P. Z. Philips.

Korespondencja z Rumunji.

Wprawdzie jako oficjalny korespondent „Krótkofalowca Polskiego“, powinienem częściej nadsyłać nowiny z Rumunji, nasłuchy stacyj polskich, i informacje, ale powodem tego była mała czynność naszych krótkofalowców. Naogół mamy tutaj bardzo małą ilość nadawców, Przedstawię ich po kolei: **CV5AF**, ja, największy rumuński krótkofalowiec znajduję się obecnie w małym miasteczku Alba-Julja, i to bez mojej stacji. Zostałem tu przeniesiony ze stolicy, ponieważ zgłosiłem władzom wojskowym ochotę wyjazdu do Ameryki, a więc opuszczenia armji. Warunki życiowe w Alba-Julja, nie nastrajają mnie do pracy na falach krótkich.

CV5MO. Jest tutaj w Alba-Julja nadawca, który wydoskonalił się w ostatnich dniach, i dosyć pracuje. Ja również, by nie zapomnieć, że jestem też krótkofalowcem, od czasu do czasu nadaję na tej stacji. **CV5MO** jest uczniem 6 klasy gimnazjalnej, i w wrześniu był najwięcej czynnym Rumunem.

CV5OR. W innej zupełnie stronie znajduje ten krótkofalowiec, a mianowicie w Karpatach. Pracuje on dorywczo więc bardzo rzadko.

CV5AV znajduje się w Targoviste, i pracował w tym roku. Obecnie zamilkł, gdyż studjuje na Politechnice w Bukareszcie, i nie ma czasu na nadawanie. Jest jeszcze kilku innych krótkofalowców u nas, ale drugorzędnego znaczenia. Sieć naszych nadawców jest bardzo mała. Nie mamy żadnej organizacji krótkofalowej, ani żadnej stacji krótkofalowej, posiadającej licencję.

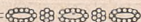
We wrześniu odbyła się w Bukareszcie, druga Międzynarodowa Wystawa Radjowa. Byłem w Bukareszcie 7 września na jej otwarciu.

Krótkofalowcy byli znacznie gorzej reprezentowani niż zeszłego roku. Nie było obecnie wystawionych żadnych kart, ani dokumentów krótkofalowych, jedynie dwa nadajniki nieznanych amatorów, które znajdowały się w stoisku amatorskiem z dwoma małymi tabliczkami, podającymi nazwiska krótkofalowców, w sposób zaledwie widoczny, i to wszystko! Przypuszczam, że ci amatorzy zbudowali te aparaty jedynie na wystawę, a na nich nigdy nie pracowali. Ja tego roku nie wystawiałem swojej stacji, gdyż tamtego roku byłem bardzo prześladowany, w następstwie swego udziału w zeszłorocznej wystawie. Był to więc protest z powodu tych szykan.

Narazie kończę, i zasylam pozdrowienia dla wszystkich polskich hams.

Cezar Bratescu.

(cv5af)

Korespodencja z Francji.

Podczas miesiąca września b.r. stacje francuskie były bardzo słabo czynne, co jest wytłumaczone przez wakacje, oraz bardzo słabą propagandę w ostatnich czasach. Ruch dx-owy francuskich hams był z powyżej podanych powodów również bardzo słaby. Bardzo nieregularnie na pasie 14 m.c. około godz. 18 słyszano stacje VQ, VU, i ZS, a między 18—24 stacje W, PY, LU, jednak bardzo zmiennie i słabo. W porze rannej od trzech miesięcy stacje ZL, i VK były zupełnie w zaniku.

F8RJ i F8WHG donosi, że słyszał K6ALM dnia 22 września o godz. 17, oraz że miał kilka razy qso z stacją VS3AB. Również kilka qso nawiązano ze stacją V1YB, która podawała jako gra: Barbados Island British, West Indies. Słyszano również często SX5M, który podawał jako gra: Peru. Na pasie 7 m.c. około godz. 6 rano można było usłyszeć nieregularnie stacje Stanów Zjednoczonych, a między niemi W 5, 6, 7, jak również niekiedy ZL, stacje Ameryki Środkowej, oraz Meksyk (X9A). Słyszano również wieczorem stację AP7AX, Ramleh Palestyna.

Naogół nie stwierdzono tak długiego okresu osłabienia pracy i propagandy, i należy sobie życzyć poprawy w tym kierunku. Należy jeszcze podać przejście stacji F8EO, i F8EX na pas 14 m.c. z mocą 100 watt sterowanych kryształem kwarcu.

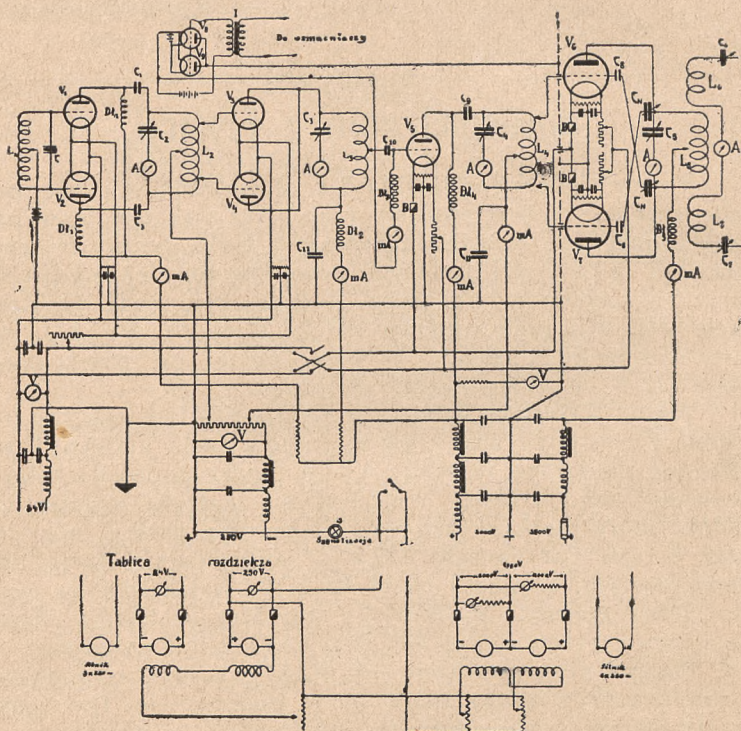
Stacja F8EX nawiązało qso ze stacją XORC na pasie 7 m.c., która podała jako gra: Hurry Inlet Scoresby Sund Greenland Second Roumanian Artic Expedition. Operatorem tej stacji jest W6BSB, który również prosił o podanie nasłuchów do A. R. R. L. Oficjalni amatorzy francuscy są coraz bardziej liczni, gdyż cieszą się całkowitem poparciem władz.

J. Denimal F8EX

DX-owy referent.

Krótkofalowa Radjofoniczna stacja nadawcza „Radja Poznańskiego“.

Plan rozbudowy sieci stacyj radjofonicznych w Polsce, który się energicznie doprowadza do realizacji, ma na celu danie możności słuchania polskiego słowa i polskiej muzyki wszystkim Polakom, rozrzuconym w najdalszych zakątkach naszej Ojczyzny, za pomocą tanich aparatów detektorowych. Lecz przecież poza Polakami, znajdującymi się w granicach naszego Państwa, ileż rodaków zamieszkuje inne kraje a nawet inne kontynenty. Dla nich właśnie radio jest jakoby łącznikiem z Ojczyzną. Niestety ci Polacy, którzy zamieszkują za Oceanem niezawsze a może zupełnie nie są w możności słuchania radjofonji polskiej, która do tych krajów rzadko dociera. Dla pokonania więc tych olbrzymich przestrzeni w rachubę wchodzi ostatnio jedynie fale krótkie. Państwa ta-

Schemat nadawnika.

kie, jak: Holandia, Anglja, Austria, Australja, Francja, Indie, Ameryka a ostatnio Niemcy — doceniwszy należycie doniosłe znaczenie fal krótkich, pobiudowały u siebie liczne stacje radjofoniczne krótkofalowe. W ten sposób dostarczają ojczystą strawę duchową swym rodakom, rozrzuconym po całym świecie. I Polska w szeregu tych państw nie pozostaje w tyle. Za inicjatywą Radja Poznańskiego stanęła w Poznaniu radjofoniczna stacja krótkofalowa wielkiej mocy.

Przetrawwszy długi okres prac przygotowawczych, uciążliwych i zmudnych prób, doświadczalna stacja krótkofalowa nadaje dziś już regularne programy co niedzielę, wtorek i środę.

Stacja znalazła pomieszczenie w budynku stacji broadcastingowej Radja Poznańskiego. Wykonana została w zupełności w warunkach własnych i siłami własnymi R. P. Zbudowano ją z części przeważnie krajowych. Jedynie części składowe, których w kraju nie można nabyć, sprowadzono z zagranicy, jak precyzyjne instrumenty pomiarowe i t.d. Całość stacji nadawczej składa się z nadajnika właściwego, modulatora wraz submodulatorem, z maszyn dostarczających potrzebne napięcie, z tablicy rozdzielczej i anteny. Nadajnik umieszczony jest w szkieletie, który ma kształt szafki przedzielony jest ekranem z grubej blachy aluminiowej, solidnie uziemionej w kilku miejscach. Po lewej stronie ekranu umieszczono 3 pierwsze stopnie nadajnika, po prawej zaś wzmacniacz wielkiej częstotliwości. Fala nośna nadajnika stabilizowana jest za pomocą kryształu kwarcu. Człon pierwszy nadajnika to oscylator o wzbudzeniu własnym, sterowany kryształem. Pracuje on w układzie push—pullowym z umieszczonym w obwodzie siatkowym kryształem kwarcu. Charakterystyczny jest człon drugi, w którym tylko siatki pracują przeciw sobie, a anody złączone są ze sobą równolegle. Stopień ten pracuje z podwójną częstotliwością czyli na fali pół tak długiej, jak w stopniu pierwszym. Człon 3 działa na tej samej zasadzie co drugi z tą różnicą, że użyto tu tylko jednej lampy. Fala, na której ten stopień pracuje, jest znowuż pół tak długa, jak w drugim i jest ostatecznie ta, na której stacja pracuje. Moc, jaką się osiąga w 3 członie wystarcza już do wysterowania dwóch dużych lamp 1½ kw. końcowego wzmacniacza wys. częst., czyli 4 członu, który pracuje w układzie push—pullowym. Moc, doprowadzona do lampy tego stopnia, wynosi około 2100 W. Modulacja odbywa się w członie przedostatnim. Zastosowana jest modulacja systemu Schaffera. Ponieważ moc, dostarczana kablem ze studia, jest nie wystarczająca do wy modulowania nadajnika, umieszczono w nadajniku jeszcze jeden wzmacniacz końcowy z 10 wattową lampą. Modulator i wzmacniacz końcowy umieszczone są w oddzielnej skrzynce z grubej blachy, dobrze uziemionej i umieszczone są tuż przy trzecim członie. W podstawie nadajnika znajdują pomieszczenie różne opory, urządzenia sygnalizacyjne, przekaźniki, filtry itp. Wogóle przestrzegano bardzo pilnie, by uziemić możliwi wszystkie części metalowe w nadajniku.

Człon nadajnika	1	2	3	4	modul.	wzmacniacz końcowy
Użyte lampy	2XTB04/10	2XTB04/10	TB2.250	2XTA4/1500	2XD404	TB 04/10
Moc doprow. do lamp w watach	15	40	180	2100	—	—
Długość fali w metrach	125,40	62,70	31,35	31,35	—	—
Napięcie żarzenia w woltach	7,5	7,5	11	16	4	7,5
Prąd żarzenia w amp	2x1,2	2x1,2	3	2x16	—	1,2
Napięcie anodowe w woltach	300	400	1500	3500	—	300

Tablica rozdzielcza umieszczona jest w sali nadawczej stacji średniofalowej. Zaopatrzoną ją w urządzenia sygnalizacyjne, i na niej również umieszczone są rozruszniki dla silników oraz instrumenty pomiarowe dla maszyn.

Maszyny składają się z dwóch agregatów. Są to maszyny szybko-obrotowe systemu „Telefunken”. Agregat mniejszy, to maszyny niskiego napięcia, które składają się z silnika trójfazowego i generatora, dostarczającego 25 V. żarzenia dla lamp nadawczych i 250 Volt napięcia dla siatek oraz dla wzbudzenia maszyn wysokiego napięcia.

Agregat większy składa się również z silnika oraz dwóch generatorów wysokiego napięcia po 2000 Volt każdy, łączone w szereg dają w sumie 4000 Volt wysokiego napięcia. Jeden z nich obciążać można do 4 kw.

Obydwa te agregaty pomieszczone zastały w maszynowni stacji średniofalowej.

Co do anteny nadawczej, to krótkofalowa stacja nadawcza R. P. niema jeszcze ostatecznie wypracowanego typu. Przeprowadza się jeszcze liczne próby nad różnymi systemami. W obecnej chwili pracuje się anteną o zasilaniu napięciowym. Składa się ona z przewodu zasilającego, tak zwanego feederu, o długości mniej więcej pół fali nośnej, oraz z właściwej anteny, mającej długości także pół fali. Jako masztów antenowych użyto częściowo masztów stacji broadcastingowej. Dołączona tabela wykazuje, jakie lampy są użyte, pobór mocy w watach, na jakich falach pracują poszczególne człony i jakie napięcia się stosuje w nadajniku krótkofalowym.

Wyjaśnić jeszcze trzeba, że stacja opisana pracowała dotąd na fali zasadniczej 30.5 m. — 8836 Kc., fala ta także chwilowo jest jeszcze używana. Stacja czynna jest według programu podanego w czasopismach polskich (Tydzień Radjowy i Radjo). Krótkofalowcy polscy powinni w dalszym ciągu nadysłać swe spostrzeżenia, przyczyniające się do ciekawego wyjaśnienia promieniowania tejże stacji na małym stosunkowo do światowego, obszarze krajowego.

Pod koniec dodać trzeba, że konstruktorami powyżej opisanej stacji są pp. R. Jungerman, kierownik techn. R. P. oraz T. Nędzewicz, stud. Pol. Gd. jeden z najstarszych krótkofalowców (SP3KN), współpracownik R. P.

Konstruktorom tej stacji należy się słuszne i szczerze uznanie za zrealizowanie dzieła tak ważnego w dziejach polskiej radiofonji. Wyczyn ten, oparty głównie na zasadzie samowystarczalności naszej, oświadczy ponadto, że radiofonja polska stoi na silnych podstawach, opartych na stałym dążeniu do podporządkowania się ogólnemu nowoczesnemu ruchowi radiofonicznemu. Zasluga więc Radja Poznańskiego, szczególnie inicjatorów budowy dyr. R. P. K. Okoniewskiego jest wielka.

Liczne nadesłane nasłuchwy stacji z różnych części świata świadczą o jej światowym zasięgu i są dowodem, że ona w zupełności spełni swój cel i szczytną misję niesienia rodakom z za Oceanu polskiego słowa i polskiej muzyki.

Z. C. Bresiński — (SP1KX)

STACJA SP3MK.

Jerzy Ameljan — Wilno

Stacja rozpoczęła pracę od stycznia 1930 początkowo jako nasłuchowa znakiem PL54. W krótkim czasie został zbudowany nadajnik typu Hartley, należy zaznaczyć najprymitywniejszymi środkami i przystąpiono do nadawania wyłącznie bardzo małą mocą już ze znakiem sp3mk. Prąd anodowy czerpany z baterji akumul. 160 v. lampy zastosowano 2x409 Philipsa. Mimo znikomiej mocy, próby uwiecznione zostały pomyślnymi wynikami. Nawiązano liczne qso prawie ze wszystkimi państwami Europy, oraz kilkakrotnie z Syberją gdzie stacja była słyszana z siłą r.5, z Armenją i Marokkiem. Wkrótce stacja zamierza przebudować nadajnik Hartley na T. P. T. G. oraz przeprowadzić próby na pasie 20 metrowym z różnymi typami anten.

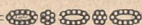
Pierwsza Polska YL-SP3YL obecnie SP1YL Poznań otrzymała w kwietniu br. dyplom „WAC”. SP1YL jest pierwszą kobietą w świecie która otrzymała dyplom „WAC”.

Naszej popularnej YL życzymy dalszego powodzenia w pracy i propagandzie krótkofalarstwa polskiego poza granicami Polski.

Nadużywanie cudzych znaków wywoławczych zdarza się coraz częściej, zwłaszcza celują w tych niemądrych dowcipach amatorzy rosyjscy, którzy w razie używania AC nie mogą się doczekać odpowiedzi. Ostatnio znów pojawiła się w eterze europejskim stacja W3ACA. doskonale słyszalna w dzień i wieczorem na 42 m., ton AC. Doświadczeni krótkofalowcy oczywiście odrzucają się orjentują skąd pochodzą te „amerykańskie” sygnały, początkujący jednak „łapią” się łatwo, ciesząc się ze zrobienia „DX”.! A zatem odnoście się krytyczniej do wszelkich podejrzanych DX-ów!

Niebywałe zdarzenie w historii krótkofalarstwa Polskiego. Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Poznaniu skorzystawszy z numeru „Tygodnia Radjowego”, w którym były wymienione nazwiska osób nagrodzonych medalami rządowymi i tp. na Międzynarodowej Wystawie Komunikacji i Turystyki w Poznaniu, poleciła opieczętować wszystkie stacje „unlis Sp3”. Urzędnik załatwiający „opieczutowywanie” często nie odróżniając nadajnika od odbiornika, opieczętowywał odbiornik. Nawet zdarzył się wypadek opieczętowania przyrządu do ładowania akumulatorów. Vy congrats hi hi !!! Zatem większa ilość stacyj poznańskich „grt”.

Stacja G5sr prosi via Spyl następujące stacje o karty qsl za przeprowadzone „qso”: Splah, Sp3ba, Sp3la, Sp3mb.

KOMUNIKATY KLUBOWE.

Komunikat Lwowskiego Klubu Krótkofalowców.

Nowi Członkowie.

Przystąpiły do L. K. K. następujące stacje:

199. | SP3EZ z siedzibą we Lwowie.

200. | SP3HW z siedzibą we Lwowie.

Sprawozdanie biura QSL za lipiec i sierpień.

W lipcu przekazano ogółem 1723 kart, w tem 627 z kraju i 1096 z zagranicy dla krajowych hams; w sierpniu zaś przekazano 837 kart, w tem 206 (!) z kraju i 601 z zagranicy.

Komunikat biura QSL.

Stacje: SP-STR, SPO18, SP1YF, SP1WS, PP1KP, SP1CB, SP1A, SP3L, SP3AG, SP3RB, SP3CC, SP3AP, SP3JM, SP3ASK, SP3JR, SP3RY, SP3AE, SP3NP, SP3ZF, SP3AD, SP3AL, SP3XK, SP3OM, SP3XU, SP4XKSP, SP4AD, SP5AI, SP5UQ, SP8TA - są proszone o podjęcie nadesłanych do nich kart QSL. Zamiejscowym wysyła się po otrzymaniu znaczka 25 gr., względnie przez podany klub bezpłatnie. W razie niepodjęcia kart do 30-go listopada br., zostaną one zwrócone biuram zagranicznym.

Doroczne Zwyczajne Walne Zgromadzenie L. K. K.

Doroczne Walne Zgromadzenie Klubu odbędzie się dnia 12-go października o godz. 10-ej rano w sali zebrań L. K. K. przy ul. Jabłonowskich (Baon

Sanitarny, Sala teatralna). Obecność wszystkich członków miejscowych obowiązkowa. Porządek dzienny będzie podany na tablicy ogłoszeń w lokalu przy ul. Chorażczyzna 5.

QST de SP3LK!

Wszyscy polscy krótkofalowcy, którzy słyszeli sfację SP3LK lub SP3LW w czasie trwania ekspedycji L. K. K. na Howerlę, proszeni są o nadesłanie kart QSL, względnie arkuszy nasłuchowych (w razie częstszego słyszenia wymienionych stacji) pod adresem sekretariatu L. K. K. Nasłuchy z zagranicy napływają w rekordowej wprost ilości, m. i. nawet karty z Australii i Nowej Zelandji, z Polski zaś niestety otrzymaliśmy dotychczas aż... 2 karty! Czy nie wstyd?

Uchwały Zarządu L. K. K. z dnia 5 października.

Na posiedzeniu Zarządu L. K. K. z dnia 5-go października b.r. zapadły doniosłe uchwały, mające na celu dalsze wzmoczenie pracy w Klubie. Uchwały te zebrane w 13-u punktach zostały wywieszone na tablicy ogłoszeń L. K. K. w lokalu przy ul. Chorażczyzny. Tu przytoczymy tylko najważniejsze. I tak w wyniku wspomnianego posiedzenia wszyscy członkowie L. K. K. otrzymują do podpisania deklaracje członkowskie, przyczem odmówienie podpisania deklaracji pociąga za sobą wykluczenie z Klubu, zaś w stosunku do przyjmowanych w przyszłości: odmówienie przyjęcia. Wszyscy członkowie L. K. K. otrzymują znaki nasłuchowe (PL), przyczem na terenie okręgu lwowskiego od L. K. K. (z liczbami od 201 wzwyż), zaś na terenie innych okręgów od Zarządów Klubów okręgowych. Niezależnie od tego członkowie L. K. K. otrzymują znaki nadawcze, a mianowicie po zdaniu odpowiedniego egzaminu. Dotychczasowi nadawcy, których kwalifikacje są dostatecznie znane Zarządowi, mogą być uchwałą Zarządu z egzaminu zwolnieni. Wszyscy członkowie obowiązani są płacić punktualnie wkładki (do 4-go każdego miesiąca), przyczem zalegający więcej niż 4 miesiące z wkładkami, będą z Klubu wykluczeni. Niepłacącym punktualnie wkładek będzie też wstrzymana wysyłka kart QSL i „Krótkofalowca Polskiego”. Sankcje karne przewidziane są także w stosunku do członków, którzy nie zawiadomią sekretariatu L. K. K. o zmianie adresu. Jeden z punktów uchwał dotyczy specjalnie członków zamieszkałych na terenie miasta Lwowa. Członkowie ci obowiązani są: odbierać samemu nadchodzące do nich karty QSL, oraz „Krótkofalowca Polskiego”, — uczęszczać przynajmniej raz na tydzień na codzienne zebrania towarzyskie i zaznajamiać się szczegółowo z komunikatami wywieszanymi na tablicy ogłoszeń Klubu.

Komunikat Centralnego Okręgu P. Z. K. (P. K. R. N.) Warszawa.

Strasownie do życzenia f. Osram z dn. 1 b. m. w sprawie ogłoszonych rabatów, uprzejmie prosimy o zamieszczenie w najbliższym numerze „Krótkofalowca Polskiego” następującego sprostowania:

Komunikat Okręgu Warszawskiego Polskiego Związku Krótkofalowców (P. K. P. N.) „W Nr. 5. (máj) „Krótkofalowca Polskiego” podano w komunikatach P. K. R. N. wysokości rabatów udzielonych przez różne firmy dla Krótkofalowców.

Firma Osram prosi o zaznaczenie, że udziela specjalnie wysokiego rabatu na lampy tylko dla członków P. K. R. N. — Warszawa, kupujących je w celach eksperymentalnych“.

Komunikat Wileńskiego Klubu Krótkofalowców, Okręgowego Oddziału Polskiego Związku Krótkofalowców.

Opierając się na przydział radjonadawcom Rzeczypospolitej Polskiej przez Konferencję Waszyngtońską znaku przynależności państwowej (SP), Zarząd Wileńskiego Klubu Krótkofalowców z dniem 3 lipca 1930 roku zabrania kategorycznie członkom tegoż okręgu odpowiadania amatorom państw ościennych, którzy będą wołali polskich hams znakiem ET lub ETP. Znak ET należy obecnie do Etiopii.

Wszystkie karty QSL (pokwitowania) za QSO (połączenia), jak i nasłuchowe, adresowano na znak ET lub ETP do Okręgu Wileńskiego, będą przez Główne Biuro QSL przy L. K. K. we Lwowie zwracane nadawcom.

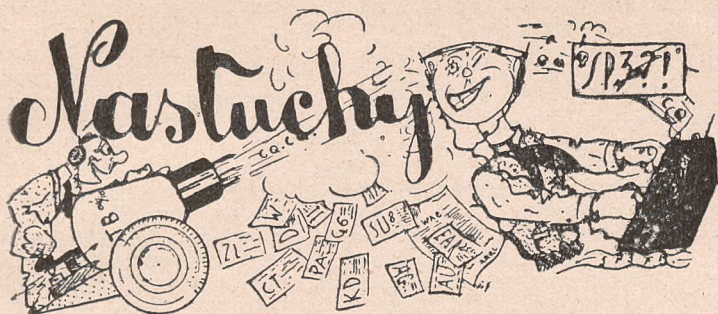
Komunikat Okręgu Zachodnio Polskiego P. Z. K. (Poznań).

Nowi członkowie.

W miesiącu lipca, sierpniu i wrześniu br. zgłosili się:

61) Sp3jb — Bydgoszcz	80) Sp3pi — Poznań
62) Sp3jd — Bydgoszcz	81) Sp3pj — Stęszew
63) Sp3je — Bydgoszcz	82) Sp3pm — Poznań
64) Sp3kc — Poznań	83) Sp3pn — Poznań
65) Sp3ke — Poznań	84) Sp3pp — Poznań
66) Sp3kf — Poznań	85) Sp3pq — Poznań
67) Sp3kh — Krotoszyn	86) Sp3pr — Poznań
68) Sp3ki — Poznań	87) Sp3ps — Poznań
69) Sp3kk — Poznań	88) Sp3pt — Poznań
70) Sp3km — Poznań	89) Sp3pu — Poznań
71) Sp3kp — Wągrówiec	90) Sp3pv — Poznań
72) Sp3kq — Janków Zaleśny	91) Sp3pw — Aleksandrów
73) Sp3ky — Poznań	92) Sp3px — Szamotuły
74) Sp3pa — Poznań	93) Sp3si — Poznań
75) Sp3pc — Poznań	94) Sp3sj — Bydgoszcz
76) Sp3pd — Poznań	95) Sp3sl — Poznań
77) Sp3pe — Poznań	96) Sp3sq — Gdynia
78) Sp3pf — Kościan	97) Sp3st — Gdynia
79) Sp3ph — Poznań	98) Sp3su — Poznań
99) Sp3sv — Poznań	

Każdy krótkofalowiec polski
powinien być współpracownikiem
swego pisma!

SP3MK (Wilno).

Komunikat nasłuchowy za czas od 1 marca do 15 lipca 1930 r.

Nadainik: Hartley. Lampy 2xA409 dc. 160 v. Bat. akumul.

Odbiornik: Schwandt C-V-2. Pas wyłącznie 40 mtr.

Algier: fm8ct, (fm8eor), f8laf. **Anglja:** g2ow, g2ol, g2ga, (g2hz), g2rt, g2nz, g2qt, g2ug, g2fi, (g2iy), (g2qf), (g2cg), (g2nu), (g2kl). g5jt, g5by, g5tz, g5kl, g5vm, g5zn, g5ab, g5jt, g5bc, (g5lw), (g5as), g5wb, (g5uj), (g5rx), g5q7, 2 razy, g5sr, g6zr, (g6so), g6ta, g6nt, g6vj, g6hk, g6iz, g6fo, g6wn, g6xd, g6xb, (g6fx). (g6ps), (g6sj). **Armenja:** au-7ta, au-7knd, au-7bh, au-7ah, (au-7ak), (au7kac), au-bdka. **Austrja:** (uo6hf), (uo6rs), **Azory:** Ct2ae. **Belgja:** on4nd, (on4el), on4jf, on4gg, ou4jq, on4ok. on4do, (on4gw), on4vo, on4tk on4di, on4uuu, on4hm, on4ja, (on4gu), on4cm, on4kd, on4jb, on4gq, on4dj, on4wc, on4bs, (on4uy), on4fq, on4jp, on4il, (on4ha), (on4kb), (on4ms), on4ay. **Brazylja:** py7aa. **Czechosłowacja:** (ok1fx), ok1la, ok1na, ok1rb, ok1aq, ok1gr (ok1mk), (ok1rf), ok1wz, ok2va, ok2si, ok2lo, ok2fa, (ok2ki), (ok2cc), (ok3sk)' **Danja:** ozlk, ozld, ozlj, oz2e, (oz2h), oz3h, oz5a, oz7eh, oz7k, oz7l, (oz7f)' (oz7vp, 3 razy), (oz7li), (oz7ob), (oz7fk), (oz7kb). **Estonja:** (es3ht 2 razy)' **Finlandja:** ohlje, ohlnt, (ohlb), ohlba, (ohlnh), (ohlnu), (ohlco), oh2dsa' o(h2pd, (oh2os), (oh2pg), (oh2nd), (oh2pm, 3 razy), (oh3np), oh3nl, (oh3na)' (oh5aa), (oh3nb), oh5us, (oh5nd), oh5ng, oh5op, (oh5nw), oh5nj. (oh5ns), oh6dka, oh6dk, (oh6nog), (oh6ng), oh7nd, (oh7ab), (oh7nf), oh8dp, oh9dka. **Franja:** f8arv, f8dof, f8cco, f8no, (f8ciw), f8gsa, f8az, f8faf, f8rgp, f8hwk f8cw, f8wiz, f8cx, f8azi, f8prw, f8xz, f8rsb, f8rot, f8kw, f8bx, f8ddy, f8px, f8fo f8tuj, f8mld, (f8tcx), f8cla, f8rko, f8aap, f8pbo, (f8fst), f8fg, (f8bbr) (f8kwt), (f8cqt), (f8csi), (f8cio 3 razy), (f8cla), (f8fix), (f8kq). **Gdańsk:** ym4zo. **Hiszpanja:** ear 10, (ear 16), ear 18, (ear 37), ear 42, ear 73, (ear 94), ear 98, ear 110, ear 125, ear 153, ear 160, earip, earfy, earlp, earso. **Holandja:** pa0xf, pa0xh, pa0kx, pa0jr, (pa0xg), pa0jd, (pa0ki), (pa0nt), (pa0hp), (pa0mob), pa0my, (pa0rh2), (pa0qz), (pa0mar), pa0ga, (pa0jw). (pa0x2), (pa0cor), (pa0uv), (pa0gr), (pa0ixx 3 razy), (pa0ck), (pa0na foue), (pa0bm), (pa0wa), (pa0ax). **Kaba:** cm7nf. **Łotwa:** (yl2ra 2 razy). **Marokko:** cn8rux. **Madejra:** ct3as. **Mezopotamja:** yi2gm. **Niemcy:** d4tz, d4po, d4gm, (d4gk), d4kta, xd4gr. d4gq, d4nl, d4gba, d4gf, d4go, d4dbd, d4hi, d4rc, d4cy, d4ip, d4aap, d4vs, d4zx, d4gs, (d4ts), (d4hg). d4mx, (d4gv), (d4rl), (d4bl), (d4ml), (d4vz), d4aen, (d4uac), d4wd, (d4gpo 3 razy), (d4mw), (d4za), (d4uj). (d4kua), (d4nj), (d4egm), (d4aca). (d4rk). (d4opg, 2.azy), (d4ii), (d4zug), (d4gg), (d4bm). **Norwegja:** la1kt, la2g, la2k. **Nowa Funlandja:** vo8mc, **Okręg Saary:** ts4sup, (ts4saz 2 razy), ts4tex, ts4sax, (ts4skl), ts4sac, **Polska:** (Splaa), (splab), splac, (splag), (splah), (splcc), (splaf), (splyl), (sp3kyl 2 razy). sp3la. (sp3iv), (sp3bo), sp8aj. (sp3sg) sp5vl, sp3do, sp3po, sp3ju, sp3be. (sp3hi),

sp3kx, (sp3lm, 3 razy), (sp3lk, 2 razy), (sp3mo, 15 razy), (sp3gyl) (sp3dr, 2 razy), (sp3hk), (sp3mb, 10 razy), (sp3kl, 2 razy), (sp3ix), (sp3hp), (sp3gj, 2 razy), (sp3wr), (sp3ld), (sp3fy), (sp3fz, 2 razy), (sp3ck), (sp3mp), (sp3ik). **Portugalia:** et1bd, ct1aa, ct1cw, (ct1as). **Rosja:** (eu-2gt), eu-2kdz, eu-2av, eu-2kbz, eu-3el, eu-2gkt eu-2ek, eu-2ff, eu-2kb, eu-2kbx, eu-2gl, (eu-2gy, 2 razy), eu-2hc, (eu-2kaw), eu-2dh, (eu-2gu), (eu-2kcj 2 razy), (eu-2fk), (eu-mskw2), (eu-2hm), eu-2kbv, (eu-2kmb), (eu-2kcm), eu-2af (xeu-2kcm), (xeu-2keh), (eu-2kbc), (eu-2cm), (eu-2ix), (eu-2hl), (xeu-2kbm), (eu2skwb), eu-3ax, eu-3kb, eu-3ak, eu3dg, (eu3kbh), eu-3kac, eu-3kay, (eu-3bw), (eu-3av), (xeu-3ep), (xeu-3an), xeu-4bq, (eu-4kan), eu-5cl, (eu-5kaa), (eu-5am), (eu-5az 2 razy), eu-5dl, eu-pdw, (eu-5kbe), eu-5kai, eu-6ao, eu-6amb, eu-6ae, (eu-6kaf), eu-9kah, eu-9aw, eu-9av, (xeuhskw9), (eu-9be), eu9ab, eu-skwk. **Rumunja:** (cv5pl), (cv5av), (cvnah). **Stany Zjednoczone:** w1lpp, w1bsn, w1arn, w1zb, w1abn, w2agu, w2cwx, w2wz, w2btz, w2baz, w2bjo, w2bto, w3ur, w3akb, w4ftm, w4pf, w4ft, w8bqx. **Syberja:** (au-1xz, 3 razy). **Szwajcaria:** hb9b, (hb9m). **Szwecja:** sm3ds, sm5nv, sm5xl, (sm5he), (sm5lt), sm5yi, sm5rh, sm6dt, (sm6ua), (sm7rv), (sm7uq), (sm7yg). **Turkiestan:** au-8ah. **Węgry:** haf1c, (haf3zo), haf3zk, (hah3mx), (haf3cz), (haf3cp), (haf6b), (haf6af), haf9ad). **Włochy:** ilfg, ilatm, ilcae, illlf, (i1ll), (ilx), (eilfc).

SP3MO (Wilno).

Komunikat nasłuchowy za maj i czerwiec 1930 r.

Nadajnik Hartley z lampy B405 Pphilipsa max. moc. 3 w.

Odbiornik Schwanadt O-V-1(2).

Anglja: g5tj, (g2ja), g2gf, g2ig, g5jf, (g6lf), (g5uj), g5zn. **Austria:** uo1cm (uo3wb). **Belgia:** on4wa, on4vu, (on4sc), on4gk, on4gq, on4hw, on4ha, (on4bv), on4wal, on4ij, on4el, on4in, on4gu. **Czechosłowacja:** (ok2cm), (ok2lo), ok2va, ok1rb, ok1fx, (ok2si). **Danja:** oz7kb, oz2h, (oz3a), oz1d, oz7do, (oz7eh 2 razy) oz1k, (oz7vp), (oz3h), oz7sv, oz7n, oz7ii, oz7a, **Egipt:** (su8an). **Estonja:** (es3cx), (es3ht 2 razy), (es3jr). **Finlandja:** (oh2dsa), oh2us, oh1b) (oh3np), (oh1dh), oh3sp, (oh3ny), (oh3uk), (oh5nj), (oh6ng), oh2pg, oh2os, (oh2op), (oh2pn), [oh2po 2 razy), (oh1nf), (oh2pm), (oh3ub), (oh5aa), (oh6nl). **Francja:** f8ciw, f8tef, f8tex, f8xd, f8ji, f8xzi, f8bl, f8kwt, (f28mp), f8er, (f8prw), f8ph, (f8eio), (f8xkp), (f8esi, f8kq, f8ei, f8gsa, f8fem, f8wrg. **Hiszpanja:** ear 122, ear 37, ear 34, ear 16, ear110. (earjp), eat 104, ear 113, (ear 128), ear 303. **Holandja:** pa0hp (pa0jw), pa0da, pa0ga, pa0gr, (pa0xf). **Jugosławia:** un7dd. **Łotwa:** (y2rx 2 razy). **Niemcy:** (d4gk), (d4mw 2 razy), d4mx d4ic, d4mg, (o4bm), (d4aca 2 razy), d4nab, (d4gf), (d4uj), (d4mk), (d4dkb), (d4rqh), d4hnx, d4hg, d4qb, (d4gpo 3 razy), (d4vq 2 razy), (d4rc), (d4afn), (d4opg). **Polska:** (sp3mk n razy), sp3wk, (sp3kl), (sp3gj), (sp3wa), (sp3mb n razy), (sp3wu), (sp3ba 2 razy), (splab n razy) sp3ly, sp3or, (splce), splyl, sp3em, (sp3mi 3 razy), (sp3kyl), (sp3ml), (sp3jh), (sp3ar 2 razy), (sp3sg 3 razy), (sp3tk), (sp3ix), (sp3hk 2 razy), (sp3gyl), sp3lo, (splak), (sp3kl), (splaa), (sp3ld 2 razy), (sp3gr), (splah), (sp3la), (sp3ex), (sp3fy), sp3sf, splan, sp3ck. **Portugalia:** (ct1bg). **Rosja:** eu-2fc, eu-2kbb, eu-2kcv eu-2gy, eu-2hh, eu-2ed, (eu-3kbs), eu-5dm, (eu-2hl), eu-3jr, (eu-6kak), (eu-2gt), (eu-5cv), (eu-3dg), (eu-3dkx), (eu-2kaw), (eu-3bh), (eu-3kac 2 razy), (eu-5ck), eu-2kbv, (eu-3kbh), eu-2cm, (eu-2kbo 2 razy), (eu5de), eu-2kej, (eu-2skwb), (xeu-2kch 2 razy) **Rumunja:** (cvnah 2 razy). **Okręg Saary:** (ts4saz), ts4sae, xts4sae. **Szwecja:** sm5xu, sm4zf, (sm5ur), sm7rv, (sm6ua), (sm2yg), (sm4xx). **Węgry:** haf6b, haf3bs, (haf3c), (haf3aa), haf9af, haf2c, (haf2d 2 razy), haf6d, (haf3mn), (haf3a), haf1c. **Włochy:** iltw, iltu, iltg, illlf.

SP3AR Lwów.

Komunikat nasłuchowy za okres wakacyjny.

QRA koło Sambora (nadajnik T. P. T. G. QRP) a częściowo też Lwów (nadajnik C. O. F. D. P. A. z TA 140).

Afryka Południowa: zt6r. **Algier i Tunis:** [fm8lav], fm8ms, fm8hs, [fm8scr], [fm8cfr], fm8eor, [fm8asm], fm8hrx, [fm8bg]. **Anglia:** [g2vp], g2mf, g2by, g2km, g2lz, g2pp, g2wq, g2hz, g2gm, g2tk, g2kl, g2sw, g2dz, g2ux, g2dh, g2ok [fone], [g5pj], g5ml, g5fa, [g5sh], g5sy, [g5vp], g5bz, g5vb, g5zn, g5qv, [g6km], g6dh, g6rc, g6sj, g6ot, g6ou, g6ms, g6wl, [g6fx], g6wt, g6gd, g6wn, g6tl g6hk, g6vp, g6lf. **Argentyna:** luldg, lulwb, lu2ca, luu3de, lu5dj, lu8en, lu8dy. **Armenja:** au-7cd. **Australia:** VIS, vk2rx. **Austria:** UOK, [uo3js], [uobp4], xuoxex. **Azory:** ct2ac, ct2aw. **Belgia:** [on4ms], on4fm, on4oz, on4eu, on4jk, on4dl, [on4fe], on4rt, on4je, [on4ef], on4jf, on4us, on4lo, [on4gu], on4ip, on4ea, on4jj, on4cn. **Brazylja:** pylba, pylah, pylai, pylcr, pylcm, pylid, pylaw, [py2bk], py2ay, py2al, py2ab, [py2bg], [3 QSO], pv9hc, PXMg, PPX. **Chile:** ce2ab, ce3cr, ce3bm. **Czechosłowacja:** [ok1rb], [ok1aq], ok2op, ok2si, ok4uy. **Danja:** oz1k, oz2y, oz3h, oz5a, [oz7ao], oz7t, oz7lk, [oz7f], oz7pl, **Egipt:** SUZ, SUC, su8rs, su8wy. **Estonja:** [es3ht]. **Fär Oer:** oz7jo. **Finlandja:** ohlnz, oh2ob, oh2pg, [oh5nr], oh5no, oh5ng, oh3np, oh7nb, **Francia:** [f8prx], f8ej, f8hr, f8fn, [f8csi], [f8io], f8ex, f8stn, [f8fix], f8fem, f8da, [f8kwt], f8hcl, f8er, f8ct, [f6dmf], f8jd, f8zup, f8zb, [xf8san], f8ad, f8ei, [f8kww], f8uyu, f8gh, f8pyi, f8whg, f8ca, f8jq, [f7ciw], f8fo, f8rvi, f8eo, f8acw, f8nit, f8axq, f8om, f8cs, f8ol, f8wyr, f8dt, f8rsb, f8wac, xf8map, f5zup, f28gr, FQE, FTL, FOU. **Haiti:** hh7c. **Hiszpanja:** ECM, earlp, earyo, ear9aa, ear16, ear39, ear94, ear96, ear98, ear104, ear116, ear121, ear141, ear148, ear182, [ear185]. **Holandja:** [pa0aq], [pa0wa], pa0ro, pa6fp, [pa0qf], pa1uv, pa0xd, pa0dw, [pa0zm], pa0xf, pa0fr, pa0nx, pa0qz, [pa0x2], pa0xps, pa0fb, pa0lod, xpa0jv, pa0idw. **Hong Kong:** [vs6ab]. **Indje holenderskie:** PMD. **Irlandja:** ei2d, ei8c. **Japonja:** JNA, JKB. **Kenja:** vq4msb. **Kongo:** on4caa. **Kuba:** cm2ot, cm2xd, cm8yb. **Łotwa:** yl2as, [yl2ai]. **Marokko:** CNE, cm8mop. **Meksyk:** XDA. **Mezopotamja:** [aq-lhf], [yi6kr]. **Niemcy:** [d4wvb], d4hi, d4cc, [d4wum], d4tk, [d4hb], d4eaw, [d4rk], d4po, d4va, [d4pwm], d4cbw, d4aar, d4cxz, d4sfs, [d4fy], [d4gk], d4kqe, [d4egm], d4fge, d4raz, [d4aeo], d4nqv, [d4rsv], [d4wha], d4rng, d4ejb, d4nnu. **Nikaragua:** nn-7vj. **Norwegja:** la1f, la1s, [la2b]. **Nowa Funlandja:** vo8z. **Nowa Zelandja:** zl1ak, zl1ao, zl2dj, [zl2bg], zl2gq, zl3aw, zl2cm, zl4bt. **Okręg Saary:** [ts4sax], ts4scr. **Palestyna:** [ap-7ax]. **Peru:** oa4g, oa4z. **Polska:** sp3dr, [fone], sp3ein, sp3eq, sp3eo [fone], sp3fz, sp3gr, sp3ik, sp3io, sp3ir, sp3la, sp3ld, sp3li, [sp3lm], sp3ly, sp3lz [s3mk], sp3sx. **Porto Rico:** klalk. **Portugalia:** ct1aa, ct1as, ct1ae, ct1cb, ct1cw, ct1bg. **Rodezja Południowa:** [vp9sr]. **Rodezja Północna:** vq2ba. **Rosja:** [eux2di], eu-2fe, eu-2cm, eu-2hs, eu-2dg, eu-2kbd, eu-2kcv, eu-2ih, eu-2kr, eu-2kt, eu-3kbi, xeu3ag, eu-3an, eu-4kah, [Seq-5cu], eu-5az, [eu-5ep], eu-5am, eu-5dc, eu-5dw, eu-9al, eu-9kab, [xeu-SSKW], RKV, RPK. **Rumunja:** [cv5al]. **Stany Zjednoczone:** WEM, WIZ, WGT, WKJ, WQS, WAZ, WAJ, wlcmx, wlbes, wlcpt, wlbox, wlcr, wlacd, wlbzc, wlmip, w2afv, w2qf, w0arb, w2apv, w2cvj, w2ans, w2biv, w3cxl, w1fw, w4agr, w8adm. **Sudan:** st2c, [st6hl], [2 QSO]. **Syberja:** au-loc, [au-lak], au-lrg, au-lkof. **Syrja:** [ar-8mo]. **Szwajcaria:** hb9k, hb9xx, hb9b, hb9m. **Szwecja:** sm2yk, [sm4xx], sm6ua, sm7rv. **Uganda:** vq5nk. **Urugwaj:** cxlpl, cxCWK. **Węgry:** [haf1c], haf3cx, [haf3pl], haf3mx, haf6d, haf9af. **Włochy:** ilcoc, ilil, ilrer, ilcim, [ilaui], ilri. **Różne:** vlyb, [lv2rm], BZL, XORC.

SP3GR (Lwów).

Komunikat nasluchowy za czerwiec.

Algier i Tunis: fm8mst, fm8eor. **Anglja:** g2ug, g2ux, (g2wp), (g2hz), g2kl, g2vq, (g2ip), g2gm, (g2oc), g2cj, (g5aq), (g5ib), (g5bj), g5rx, g5ma, g6dh, (g6hp), g6wy, g6cl, g6yk, g6ga, g6fx, (g6xn), (g6gs), g6ot, g6qx, g6gc, g6zr, g2ig. **Armenja:** au-7ae. **Austrja:** uollz, (uolnz). **Azory:** ct2aa. **Belgja:** (on4fe), on4vo, on4in, on4ef, on4gq, on4re, on4bst, on4pj, or4jb, on4dz, on4uy, on4ij. **Brazylja:** py2ay. **Cejlon:** vs7ap. **Chile:** ce2ab, celah. **Czechosłowacja:** (ok3sk), ok2kr, ok2lo, (oklau), oklaq, oklgr. **Danja:** (oz5a), (oz2u), oz7vp, oz1k, oz7ii, oz7ob, oz3h, oz4a, oz7tk, ozlj, ozld (fone). **Estonja:** es3st. **Egipt:** (su8rs, su8wy. **Ekwador:** hclfg. **Finlandja:** ohaeg' (oh2od), oh3nb, oh3na, oh2os, (ohldx), oh2ah, oh6dka, oh5oi. **Francja:** f8co, f8zic, f8jf, (f8ex), f5ssy, f8gdb, f8rsb, f8hld f28mp, f8cio, f8ej, f8gw, xf8rap, f8fu, f8pm, f8ciw, f8cla, f8fem, f8krp, f8hcl, f8whg, f8wrp, f8cs, f8kwt, f8et, f8cgv, f8ix f8rvl, f8zko, f5rb, f8gsa, f8wsm. **Gdańsk:** ym4zd. **Haiti:** hh7c. **Hiszpanja:** ear10, ear34. **Holandja:** pa0qq, pa0mm, pa0ja, pa0r42, pa0zf, pa0ro, pa0pg, pa0ax, pa0cor, (pa0tw), pa0xf, pa0hb, pa0zm, pa0xo. **Irlandja:** gi200, gi5nj. **Irlandja wolna:** ei8c, ei8zz. **Japonja:** jNA. **Jawa:** pk3bm. **Kanada:** velar. **Kenja:** (vq4msb). **Łotwa:** (yl2ru) (yl2as). **Mezopotamja:** yiled, yi6ht. **Niemcy:** d4wo, d4dkb, d4rq, d4xn, d4un ((d4zx), d4xn, d4fr, d4po, d4vq, d4ah, d4gp, (d4aca) (2 razy) d4gy (d4afm)-d4bl), d4wf, d4adc, d4hv, d4cr, d4aar, d4ty, d4wd, d4ic, d4gl, d4kua, d4dbd d4afm, d4uj, d4sux, d4wer, d4ip, d4uak, d4rpm, d4zug, h4hnx, d4opg. **Norwegja:** la2c. **Okręg Saary:** ts4shr, ts4skl. **Peru:** oa4c. **Polska:** sp3lz, sp3ly sp3ar sp3kx, sp3la, (sp3mk), sp3mb, sp3mo, (sp3li), sp3bt, (sp3dr) (fone), sp3fz (sp3ik), sp3hg (fonja), sp3sg, (sp3ld), sp3fy, splak, splcc, (splyl) (2 razy) sp3kn, sp3ied (?), sp3kw, s3eu (fonja), sp3ks, (sp3eq). **Porto - Rico:** (k4kd) **Portugalja:** (ctlaa), ctlae, ctlaas, ctlcw, ctlhy. **Rosja:** eu-3kbs, eu-2hc, eu-2ih eu-3kac, eu-5bm, eu-5kaa, eu-5bz, eu-5dl, eu-5kbn, eu-5dc, eu5az, eu-5dz eu-2hs (eu-x2di), eu-6ag, xaro. **Rumunja:** cv5mo, cv5bl. **Stany Zjednoczone:** wlzs, wlii, wlqb, wllk, wlamq, wlaze, wlabg, w2ff, w2dr, w2qf, w2alm, w2mb, w2alo w2cuq, w4mp, w6byb, w6bsn, w6wb, w8adm. **Szwajcarja:** (hb9l). **Szwecja:** sm7rv, sm6ut, (sm6ua), (sm3xi), sm5xu. **Sumatra:** pk4aj. **Tanganjika:** vq3ms. **Węgry:** haf9ai, haf9ak, haf9af, haf3bs, haf3rf, haf2c, (haf2d), haf3b haf9a haf9ad, (haf9b) haf3dy haf3ap haf9ui haf3a **Włochy:** ilto, ilhv

*Międzynarodowe Archiwum Kart Amatorskich (I. A. R. C. A.),
prosi wszystkich polskich krótkofalowców o nadsyłanie swoich kart
Q. S. L., w celu otrzymania zbioru, który pozwoli na opracowanie
najbardziej racjonalnej karty. Karty należy nadsyłać na adres:*

L. KALMUS, WIEN XIII. Zehetnergasse 40.

Redaktor naczelny i techniczny: ZBIGNIEW BARTZ.
Redaktor odpowiedzialny: Inż. WŁODZIMIERZ KISIELNICKI.
Wydawca: LWOWSKI KLUB KRÓTKOFALOWCÓW.

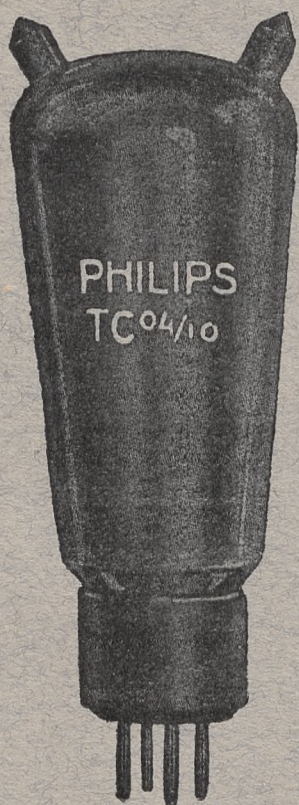
NOWA

AMATORSKA

LAMPA NADAWCZA

PHILIPSA

TC⁰⁴/₁₀

Napięcie żarzenia 4v.

Prąd żarzenia 1 A.

Napięcie anodowe

200 - 400 v.

Moc użyteczna do 20 W

Doskonale pracuje

na falach

ULTRA - KRÓTKICH.

POLSKIE ZAKŁADY PHILIPSA S. A.

Warszawa, Karolkowa 36/44.

ODDZIAŁ WE LWOWIE — UL. RUTOWSKIEGO L. I.

Żądajcie bezpłatnych informacji, broszur i cenników.